

Војнопензионерске теме и дилеме

ЖИВОТ НА ДИСТАНЦИ

Цела историја човечанства могла би да се сведе на ратове, епидемије и пандемије. Током минулих векова било је више погубних куга, харали су туберкулоза, лепра, маларија, жута и хеморагична грозница, тифус, HIV, богиње, више врста смртоносног грипа, SARS... Животе је изгубило на милионе људи. Наука је успева да доскочи вирусима који су се као пожар ширили светом сејући смрт и беду.

Од прошле јесени светом хара вирус, коме је струка наденула име covit 19. У први мах изгледало је да ће се он задржати на Далеком истоку, то јест да већем делу света не прети. На таласима таквог схватања стварности, нису предузимане мере, како би се спремно дочекала пандемија. Вирус се ширио невиђеном брзином. Догодила се, потом, експлозија оболевања од короне вируса.

Наша држава реаговала је брзо. Предузете су многе мере, како би се зауставило ширење вируса и здравствени систем припремио за наступајући вирусни бум. Већ 15. марта проглашено је ванредно стање, у оквиру којег су примењене веома оштре мере. Једна од првих била је изолација, односно забрана кретања особама старијим од 65 година. Одјекнуло је то у јавности као тешка, али и ригорозна мера. Мада је у прво време изгледало да је реч о претераној предострожности, огромна већина временских грађана прихватило је то као неопходност зарад очувања здравља. Та потреба схваћена је као победа живота над смрћу. Како је време одмицало, тако је све већи број пензионера изјашњавао се да им је ипак потребно да могу изаћи ван станова и да пешачењем остваре редовну терапију за хроничне болести, попут дијабетеса, високог крвног притиска, проблема у циркулацији крви, срчаних оболења и других стања нарушеног здравља. Кризни штаб је то уважио, па од 21. априла пензионери могу да прошетају у време полицијског часа.

На првој линији борбе против вируса све време налазе се лекари, медицинске сестре и сви други који раде друге послове на клиникама. Они су хероји овога времена. И по 16 часова дневно проводе на послу, помажући болесницима да савладају тешку болест. Излажу се великом ризику јер о вирусу који хара планетом још увек се не зна много. Притом covid 19 стално мутира, мењајући део особина. У том медицинском рату против невидљивог непријатеља, страдају и лекари, медицинске сестре и друго здравствено особље. У Србији од вируса корона у једном тренутку оболело чак 12 одсто ангажованих медицинара. Они раде у изузетно тешким условима. Ризикују да болест пренесу својим најмилијима. Упорно сваке вечери аплаудирамо захваљујући им на жртви коју подносе, на хуманости коју испољавају, на успесима које остварују. У врлој трагедији која нас је погодила схватили смо колико су медицина и систем здравства важни за човечанство.

Вирус је однео животе и многих лекара и медицинских сестара, што су се пожртвовано борили за излечење пацијената. У вечност се преселили и легендарни ратни хирург Миодраг Лазић. Нажалост, тек када смо га изгубили, схватили смо величину лекарског дива који је током ратова у Републици Српској Крајини и Републици Српској пожртвовано спасио животе неко-

лико хиљада људи. После је то наставио у нишком Ургентном центру.

Пандемија је показала и ружно лице данашњег света. Наиме, државе су од других на тржишту отимале већ купљене респираторе и друге уређаје, нарочито заштитну опрему, показујући грамзивост, рђав морал, бахатост и све друго што спада у арсенал метода подземља, укључивши у прљаве работе чак и обавештајне службе.

Општинске и градске организације УВПС су у непосредном контакту са месним организацијама, интервенишући тамо где је и када потребно. То чине и према надлежним органима локалне самоуправе и према УВПС. Удружење своје обавезе испуњава електронским и телефонским путем из станова оних који су раније били везани за канцеларију УВПС. Укупним активностима наставља се организационо и акционо јединство целокупне организације.

Но вратимо се на домаћи терен. Држава је, према првим сазнањима, предузела ригорозне мере како би се зауставио погубни поход смртоносног вируса. Да би се обезбедило социјално дистанцирање, уведен је и полицијски час. Много је учињено на обавештавању и едуковању грађана како да избегну блиски сусрет прве врсте. У невољама које су нас снашле, помогли су нам пре свега Кина и Русија. Предузете мере допринеле су да Србија избегне италијански, шпански или британски сценарио. Наш систем здравства није колабирао као у неким државама Запада. Захваљујући повољној епидемиолошкој ситуацији, држава на предлог здравствених експерата, постепено релаксира мере, тако да се у наредне две седмице, вероватно, може очекивати укидање ванредног стања.

Војни пензионери су се од првога часа придржавали препорука стручњака и мера које је предузела држава. Они старији, остали су код својих кућа, управо онако како је од њих захтевано. Млађи су се укључили у акцију помоћи старијима у снабдевању потребним лековима и обезбеђењу основних животних потрепштина. Најважније је било одржавати телефонске контакте са војним пензионерима, како би схватили да нису сами, то јест да о њима брину колеге. Ваљало је одагнати евентуални страх и могућу панику, јер није мали број непокретних особа, теже болесних и оних који не могу да функционишу без помоћи најближих.

Удружење војних пензионера Србије (УВПС) прешло је на рад који је диктирала

веома тешка ситуација у условима ванредног стања. До изражаја су дошле месне организације, где се сви чланови међусобно познају, друже и у току су са свим проблемима који тиште њихове колеге. Млађи од 65 година несебично су понудили помоћ старијим колегама коју су многи и прихватили. То је оно што је некада држало на окупу војне колективе којима су припадали. Војничко другарство је специфично, веома јако и дуговечно. Општинске и градске организације су у непосредном контакту са месним организацијама, интервенишући тамо где је и када потребно. То чине и према надлежним органима локалне самоуправе и према УВПС. Удружење своје обавезе испуњава електронским и телефонским путем из станова оних који су раније били везани за канцеларију УВПС. Укупним активностима наставља се организационо и акционо јединство целокупне организације. Надлежне државне институције којима се обраћају органи УВПС свих нивоа такође се оглашавају електронским путем. Једино је у већој мери искључена папирната пошта.

Када се у неколико месних организација УВПС Новог Београда појавио проблем да нема млађих од 65 година, у помоћ су прионули спортисти Војске Србије, а онда и запослени у Управи за традицију, стандард и ветеране. Иако оптерећени редовним и ванредним обавезама, припадници те управе несебично пружају помоћ војним пензионерима.

Централно место где се много тога преплиће и завршава јесте сајт Удружења. Од првог дана увођења ванредног стања чланови УВПС и популација војних пензионера могли су да пронађу сет информација које их занимају, а специфичног су карактера, јер се односе само на војнопензионерску популацију. Реч је о информацијама протоколарног карактера, преписци са државним органима, сервисним информацијама, разним упутствима стручњака до савета како се понашати да би се избегао вирус и на који начин упражњавати одређене вежбе, да би остали у менталној и физичкој кондицији. На сајту се објављују и информације појединих општинских и градских организација, обавештавају чланови о одржаним телефонским седницама одређених органа, итд. Дакле, сајт је он лајн, како се то стручно каже, у специфичној ситуацији сабиралиште корисних података, обавештења и информација, светионик организације који свима упућује поруке и увезује већину активности.

Живот на дистанци реалност је која се не може брзо променити. Војни пензионери ће и даље, примењујући заштитне мере, бити на опрези све до коначне победе. А она није тако далеко.

Звонимир ПЕШИЋ

Одлука о проглашењу ванредног стања у Србији

ХИТНА ДРЖАВНА МЕРА

На основу члана 200. став 5. Устава Републике Србије, председник Републике, председник Народне скупштине и председник Владе доносе

ОДЛУКУ

о проглашењу ванредног стања „Службени гласник РС”, број 29 од 15. марта 2020.

1. Проглашава се ванредно стање на територији Републике Србије.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

02 број 2-1186/2020
Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

820-447/20
Председник Народне
скупштине,
Маја Гојковић, с.р.

85-00-2/2020-01
Председник Владе,
Ана Брнабић, с.р.

Подршка ангажовању Војске Србије и мерама за спречавање
ширења вируса корона

НЕОПХОДНА ДИСЦИПЛИНА

Владимир Лазаревић

Божидар Делић

Љубиша Диковић

Љубомир Драгањац

Миломир Миладиновић

Министарство одбране Републике Србије објавило је на почетку ванредног стања изјаве петорице генерала у пензији о предузетим мерама за сузбијање корона-вируса. Информацију о томе преносимо у целости:

„Клуб генерала и адмирала Србије, Удружење војних пензионера Србије и генерали у пензији **Љубиша Диковић**, **Владимир Лазаревић** и **Божидар Делић** подржали су мере које се предузимају на спречавању ширења вирусне инфекције COVID-19.

Председник Скупштине Клуба генерала и адмирала Србије генерал-потпуковник у пензији **Миломир Миладиновић** истакао је да у потпуности подржава одлуку о увођењу ванредног стања која је донета на основу процена људи из струке.

„Одлука је донета у интересу свих нас. У овом тренутку најбитније је предузети мере да би се спречило ширење ове болести и морамо поштовати струку, посебно када је у питању здравље људи”. Војска је у служби народа и она треба да помогне у овој ситуацији, пре свега на обезбеђењу државне границе и да допринесе да се мере прописане у току ванредног стања у потпуности спроводе у инте-

ресу свих грађана Републике Србије”, истакао је генерал Миладиновић и поручио војним пензионерима и ратним ветеранима да подједнако дисциплиновано као што су извршавали наређења током ратних дејстава и овога пута, с обзиром на озбиљност ситуације, поступају по одлукама које је донело државно руководство у складу са мишљењем струке.

Председник Удружења војних пензионера Србије генерал-потпуковник у пензији **Љубомир Драгањац** истакао је да апсолутно подржава све мере које је Република Србија донела у борби против корона вируса.

„Веома је важно да се придржавамо свих мера у сузбијању епидемије. Удружење је данас послало допис свим спојим општинским и градским одборима широм Србије у коме се указује на важност дисциплинованог понашања и стриктно поштовања свих мера у складу са ванредним стањем које је синоћ проглашено”, изјавио је генерал Драгањац.

Генерал у пензији **Љубиша Диковић** истиче да смо и до сада имали бројне тешке ситуације, али да уметмо да се снађемо и успешно радимо и тада. „Само је важно да будемо ди-

циплиновани и још више самодисциплиновани, да се придржавамо прописаних мера, без било какве неодговорне самовоље која ће донети још теже последице. Ангажовање Војске Србије позитивно ће деловати, јер војска зна свој посао, што је показала и доказала у другим тешким ситуацијама које смо имали. Народ верује својој војсци, њена појава и деловање улива сигурност и самопоуздање, што је и сада веома значајно за ову тешку борбу коју водимо и коју ћемо тимском дисциплином успети да добијемо са што мање последица”, поручио је генерал Диковић.

Генерал-пуковник у пензији **Владимир Лазаревић** истиче да су мере на сузбијању вирусне инфекције праве и правовемене и позвао све грађане да буду дисциплиновани како би заштитили себе и друге. „Циљ је да се спрече теже последице овог светског проблема, тако да позивам све грађане да буду самодисциплиновани, одговорни, солидарни, пожртвовани, а изнад свега јединствени како би се спречило масовне ширење епидемије”, рекао је генерал Лазаревић.

Он је посебно истакао значај и улогу Војске Србије која има уговоран задатак да по-

могне својим грађанима и другим државним органима да се мере спроводе ефикасно. „Сигуран сам да ће Војска Србије као организован систем извршити и овај задатак успешно, као што је била јака и организована и пре 21 годину, када смо имали и ванредно стање и рат на нашој територији. Ни тада се нисмо предавали, нећемо ни сада и издржаћемо, само да будемо дисциплиновани и одговорни”, изјавио је генерал Лазаревић.

Генерал-мајор у пензији **Божидар Делић** упозорава да је ово заиста озбиљна ситуација и да се може очекивати да број заражених расте у наредном периоду. „Зато је важно да се придржавамо свих прописаних мера, да што мање излазимо, да будемо свесни ситуације и опасности које носи ова светска зараза”, поручио је генерал Делић, наглашавајући двоструку улогу Војске Србије. „Она ће испунити своје задатке, у то нема сумње, јер има знање и способности и у војном здравству и у АБХО и свуда где треба. Али је нарочито важна појава војске, то даје на укупној озбиљности, и приступу овом проблему и потребе да се понашамо дисциплиновано и одговорно”, нагласио је генерал Делић.

Војни осигураници са симптомима
короне јављају се у цивилне covid
амбуланте

ИСТА ПРОЦЕДУРА ЗА СВЕ ГРАЂАНЕ

Начелник Управе за војно здравство бригадни генерал Угљеша Јовичић 15. априла је одговорио је на електронско писмо које му је 2. априла ове године упутио председник УВПС Љубомир Драгањац. Писмо доносимо у целисти.

Обраћамо Вам се у вези са електронским писмом, којим сте се непосредно обратили Управи за војно здравство МО, у коме захтевате достављање информација везаних за прегледе војних осигураника са сумњом на инфекцију вирусом COVID-19.

С тим у вези обавештавамо вас да се све категорије болесника са сумњом на инфекцију вирусом COVID-19 јављају на преглед у цивилне здравствене установе које су за то одређене, с обзиром да је на највишем државном нивоу одлучено да се у „COVID амбулантама“ у цивилним здравственим установама прегледају све категорије пацијената без обзира на осигурање, чак и ако не поседују било какво здравствено осигурање.

Молимо вас да поштујете препоруке Владе Републике Србије у вези са понашањем и провођењем превентивних мера у актуелном тренутку епидемије изазване вирусом COVID-19.

Изјава председника УВПС
Љубомира Драгањаца листу „Политика“

ПЕНЗИОНЕРИ ПОДНЕЛИ ТЕЖАК ТЕРЕТ

У дневном листу „Политика“ (10, 11. и 12. април) објављен је прилог Јасне Петровић Стојановић под насловом „Стиже цела мартовска пензија увећана за 4.000 динара аутора“. Један од саговорника истакнуте новинарке „Политике“ био је председник Удружења војних пензионера Србије Љубомир Драгањац.

Због важности изјаве и садржаних порука преносимо у целисти изјаву председника Драгањаца.

„Тешко је, каже Љубомир Драгањац, председник Удружења војних пензионера Србије, одредити критичну границу и рећи овоме треба да-

ти 4.000 динара, а овоме не.

Али сигурно је да су они с најмањим примањима најугроженији. И њима увек треба дати више, поготово ако само један прима пензију и нема друга примања, а она не прелази 15.000 или 20.000 динара.

На питање очекује ли да би се последице ове пандемије могле прелити на леђа пензионера који су у време економске кризе поднели најтежи терет. Драгањац каже да држава одмах треба да нађе неког другог ко ће, уколико до тога дође, поднети оно што су пензионери прошли.“

Продужење важења
здравствених књижица

ДО ИСТЕКА ВАНРЕДНОГ СТАЊА

Обавештавају се сви војни осигураници којима је истекао рок важења здравствене књижице, да се он продужава до истека ванредног стања, те да су здравствене установе у случају потребе у обавези да примају војне осигуранике који немају оверене књижице.

За све војне осигуранике за које је потребна израда нове здравствене књижице, Фонд за СОВО ће и током ванредног стања вршити израду и оверу нових здравствених књижица.

Рад војноздравствених установа у време
ванредног стања

РЕЦЕПТИ НА ШЕСТ МЕСЕЦИ

У складу са Одлуком Владе Републике Србије о увођењу ванредног стања у Републици Србији обавештавамо грађане о раду војноздравствених установа у циљу спречавања ширења инфекција изазваних вирусом SARS Cov 2.

У циљу заштите здравља грађана војноздравствене установе у наредном периоду функционисаће са извесним прилагођавањима актуелној епидемиолошкој ситуацији.

Пријем пацијената

Пријем нових пацијената чије здравствено стање не захтева хитну интервенцију одложен је у свим војноздравственим установама - Војномедицинској академији, војним болницама Ниш и Нови Сад и Центру војномедицинских установа. Све операције, прегледи, стоматолошке интервенције и дијагностичке процедуре, осим у хитним случајевима, као и у случајевима започетог лечења, дијагностике и стоматолошких интервенција за које постоји стручно медицинско оправдање, одлажу се за период од 1. јула 2020. године до даљег, а о томе ћете бити накнадно обавештени.

Ова мера предострожности и заштите преноса заразе у систему војног здравства односи се и на слепоподневни рад Војномедицинске академије.

Информације у вези са заштитом здравља

У систему војног здравства уведене су три телефонске линије које ће бити доступне 24 часа, а путем којих се грађани могу информисати о следећем:

- за информације по питању здравствених тегоба и превентивних мера које могу предузети у вези корона вируса 064/8467-215 и 064/8467-216
- за психолошку подршку 064/8467-211

Издавање лекова

Управа за војно здравство донела је одлуку о издавању рецепата за период од шест месеци. Осигураницима Фонда СОВО изабрани лекар издаваће рецепте за шест месеци, а лекови ће моћи да се подигну на месечном нивоу.

Рецепте од изабраног лекара, као и лекове из апотека, за пацијенте старије од 65 година, пацијенте који болују од тежих хроничних болести, као и непокретна лица, могу подићи чланови породице односно лица која на увид донесу адекватну документацију војног осигураника (личну карту, здравствену књижицу, медицинску документацију).

Продужен је и рок важења конзилијарних мишљења изданих у војноздравственим установама са досадашњих шест на 12 месеци.

Молимо пре свега осигуранике Фонда СОВО, али и све грађане заинтересоване за лечење у војноздравственим установама, да се придржавају инструкција Владе Републике Србије током ванредног стања у нашој земљи.

Заказивање прегледа

Заказивање прегледа у наредном временском периоду биће регулисано искључиво према хитним медицинским индикацијама. Бројеви телефона служби за заказивање војноздравствених установа:

- Војномедицинска академија 011/3608-498, 011/3609-398 и 011/3609-399
- Војна болница Ниш: 018/555-054 и 018/555-061
- Војна болница Нови Сад: 021/4835-382
- Центар војномедицинских установа Београд:
- ВМЦ Карабурма 011/3205-012
- ВМЦ Нови Београд 011/3205-521
- ВМЦ Славија 011/3203-309

Честитка Предрагу Кону

ЗАСЛУЖЕНО УНАПРЕЂЕЊЕ

Поводом ванредног унапређења у чин резервног потпуковника санитетске службе доктору Предрагу Кону, честитку следеће садржине је упутио председник УВПС Љубомир Драгањац:

„С посебним уважавањем у своје лично и у име војних пензионера Србије упућујем Вам искрене честитке поводом Вашег ванредног унапређења у чин резервног санитетског потпуковника.

Вашом упорном, зналачком и мудро борбом усмереном на обуздавање пандемије вируса, показали сте одважност и снагу мера струке које дају резултате. Још једном сте манифестовали какав су у друштву некада имали углед војни лекари, који траје и данас“

Честитка јунаку са Кошара Драгутину Димчевском

ОДЛИКОВАН ЗА УМЕШНО КОМАНДОВАЊЕ

Поводом 21-годишњице Битке на Кошарама председник Републике Србије Александар Вучић одликовао је Орденом белог орла са мачевима другог степена потпуковника у пензији Драгутина Димчевског, у време агресије заменика команданта 53. граничног батаљона, у чијем саставу је била и караула „Кошаре“. Потпуковник Димчевски данас живи у Владичином Хану и члан је Општинске организације УВПС у Врању.

Председник УВПС Љубомир Драгањац упутио је честитку Драгутину Димчевском следеће садржине:

Поводом високог државног признања Ордена белог орла са мачевима другог степена којим Вас је одликовао председник Александар Вучић, у своје лично, у име сарадника и војних пензионера широм Србије упућујем Вам искрене честитке.

Као заменик команданта 53. граничног батаљона показали сте беспримерну умешност и јунаштво у одбрани земље на караули „Кошаре“. У часу када се боримо против корона вируса ваш пример греје срца војних пензионера који се налазе у изолацији.

Ускршња честитка председника УВПС

ОПТИМИСТИЧКИ ПОГЛЕД

Поводом Ускрса председник Удружења војних пензионера Србије упутио је војним пензионерима честитку следеће садржине:

Традиционалним ускликом Христос воскресе члановима УВПС и свим војним пензионерима честитам највећи хришћански празник.

У времену самоизолације и социјалног дистанцирања особе старије од 65 година, подносећи велики терет, па и жртву, дају осведочени допринос очувању сопственог и здравља својих најмилијих. Стручњаци говоре да пандемија попушта, тако да ће наредних дана део мера које је предузела наша држава бити релаксирани. Старији ће тако моћи три пута седмично да прошеташу, а у наредном периоду се очекује да ће рестриктивне мере постепено бити укинуте.

Честитајући вам празник с пуно оптимизма желим вам добро здравље, животне успехе и срећу.

Мере које се предузимају у оквиру проглашеног ванредног стања

РАД НА ДАЉИНУ

Поводом проглашеног ванредног стања у Србији у УВПС предузете су одговарајуће мере. С тим у вези општинским и градским организацијама упућен је акт следеће садржине:

„На основу проглашеног ванредног стања у Србији, а поводом мера за

Одложене седница Главног одбора и Скупштине УВПС

ДАТУМ НИЈЕ ОДРЕЂЕН

Осма седница Главног одбора Скупштине УВПС заказана за 17. 3. 2020 и седница годишње Скупштине УВПС заказана за 2. април, због предузетих мера у вези са корона вирусом, одложене су до даљег.

Пресек ситуације сачињен 10. априла

ОДЛУЧУЈУЋА БИТКА

Огромна већина војних пензионера у условима ванредног стања придржава се мера које је предузела држава како би се заштитили од корона вируса. Удружење војних пензионера Србије у сталној је вези са општинским и градским организацијама УВПС, које непосредно контактирају своје чланове с циљем помоћи у обезбеђивању основних животних потреба. Већина месних организација УВПС, у свакодневном су телефонском контакту са угроженим војним пензионерима који су оптерећени и терапијама хроничних болести.

На основу приспелих информација, може се рећи да у ових 26 дана од увођења ванредног стања, војни пензионери веома дисциплиновано подносе изолацију, да им није лако да издрже забрану кретања, али да су свесни чињенице да је то једини начин да се заштите од вируса који се нарочито испољава на старију популацију. Период у којем се налазимо, нарочито идућих 10 – 15 дана, време је одлучујуће битке за живот коју, као и многе претходне, треба добити.

Удружење војних пензионера Србије делује и у овим тешким условима. Наше активности усмерене су на обезбеђење лекова оним пензионерима који немају на кога да се ослоне. Многи се ослањају на локалне самоуправе, одакле се упућују волонтери како би старијима помогли у обезбеђивању намирница, лекова и других потреба. У последњих неколико дана у обезбеђивању лекова старијима од 65 година укључили су се спортисти Војске Србије и припадници Управе за традицију, стандард и ветеране Министарства одбране. Показало се то као добра формула у решавању проблема војних пензионера у Београду, где је уједно и највећа концентрација пензионисаних официра и подофицира у Србији.

У већини општинских и градских организација у унутрашњости Србије, млађи војни пензионери помажу својим старијим колегама у снабдевању лековима и набавци артикала потребних за свакодневни живот. Карактеристичан пример је Нови Сад, где се на веома организован начин решавају текући проблеми.

Наше млађе колеге, припадници Војске Србије, као што смо ми то некада чинили, ангажовани су у решавању многих послова значајних за државу и становништво. Пожртвовано испуњавају обавезе и у томе имају нашу подршку, каже председник УВПС Љубомир Драгањац.

Многе информације и инструкције значајне за војне пензионере у условима ванредног стања налазе се на сајту УВПС који је ових дана веома посећен

смањење ризика короне вируса, молимо вас да се у потпуности придржавате прописаних мера које је донела Влада РС, како би се од заразе заштитили корисници војних пензија, чланови њихових породица, а посебно лица старија од 65 година.

У склопу прописаних мера обавестиће чланове УВПС да у време ванредног стања не долазе у просторије Удружења, да се не организују групни скупови и било каква путовања.

На основу процене ситуације обезбедити да повремено у просторије дође по један члан из руководства Удружења, ради пријема поште и обраде најнужнијих аката.

Контакте одржавати телефоном, а слање поште, тамо где је могуће, вршити електронским путем.

Издавање рецепата за лекове биће регулисано после састанка са министром одбране који ће се ускоро одржати.

Извештаје Извршном одбору ГО УВПС о стању у Градским и општинским организацијама, подносити телефонским путем“.

Писмо упућено Управи за традицију, стандард и ветеране

РЕШИТИ ЖИВОТНИ ПРОБЛЕМ

Председник УВПС Љубомир Драгањац упутио је 18. марта писмо начелнику Управе за традицију, стандард и ветеране пуковнику Душку Шљиванчанину следеће садржине:

„Примена мера поводом сузбијања вируса covid – 19, уз сва до сада предузета решења, доноси и одређене нејасноће, то јест захтева извесно прецизирање.

Један број војних пензи-

онера старијих од 65 година постављају питање како да у Поштанској штедионици и другим банкама подигну готовину у случају када никога од чланова породице нису овластили да у њихово име преузму новац или ако су самци.

Ово питање би требало да размотре одређени државни органи и да пронађу најбоље решење. Молимо Вас да наш захтев проследите надлежним органима на решавање.“

Иницијативе за превазилажење новонасталих проблема

РЕКЛИ, ПА ПОРЕКЛИ

Последице планетарног проблема насталог наглим ширењем вируса корона, који код старијих особа може да буде и фаталан, нико није могао да предвиди, па самом тим нису могле да буду планиране све потребне мере.

Да би се хитно реаговало, потребне су и иницијативе чланова УВПС и руководства наше организације на свим нивоима.

До потпуног организацијског решења у неким срединама промтно су, на иницијативу наше организације, предузете хитне мере. Тако је у Зајечару постигнут договор са одговорнима у гарнизону да особе из Одељења за здравствену заштиту тамошњег центра за обуку достављају лекове војним пензионерима који не смеју да се крећу. Медицима им се до даљњег достављају на кућну адресу.

Ето, дакле, изванредног примера солидарности припадника Војске Србије са својим старијим колегама који су часно и достојанствено одслужили свој држави и народу.

Нажалост, то није дуго трајало.

Измештање специјалистичких кабинета Поликлинике ВМА у објекат ВМЦ „Нови Београд“

РАД ПО ПОСЕБНОМ РАСПОРЕДУ

Управа за војно здравство Министарства одбране, у циљу пружања здравствених услуга војним осигураницима током пандемије Covid-19, донела је одлуку о привременом измештању специјалистичких кабинета Поликлинике Војномедицинске академије у објекат Војномедицинског центра „Нови Београд“.

Пре уласка у објекат ВМЦ „Нови Београд“ биће организована тријажа пацијената, а сви фебрилни пацијенти, као и они са сумњом на Covid-19, биће упућивани у амбуланте надлежне за ту категорију пацијената.

У наредном периоду рад специјалистичких служби биће организован по посебном распореду.

Дечији диспансер радиће сваког радног дана од 8.00 до 18.00 часова, а викендом и нерадним данима од 8.00 до 14.00 часова.

Кабинети за кардиологију, ендо-

кринологију, хематологију, дерматологију и психијатрију радиће понедељком, средом и петком од 8.00 до 14.00 часова.

Кабинет за неурологију радиће понедељком, уторком и петком од 8.00 до 14.00 часова.

Кабинет за реуматологију радиће уторком и четвртком од 8.00 до 14.00 часова.

Кабинет за пластичну хирургију радиће понедељком од 8.00 до 14.00 часова.

Кабинет за ортопедију радиће уторком од 8.00 до 14.00 часова.

Кабинет за неурохирургију и Диспансер за гинекологију и хуману репродукцију радиће петком од 8.00 до 14.00 часова.

Стоматолошка служба радиће сваког радног дана од 8.00 до 18.00 часова у просторијама ВМЦ „Нови Београд“, ВМЦ „Славија“, ВМЦ „Церак“ и амбуланти „Бањица“.

Рад месних, општинских и градских одбора у ванредном стању

ПОЈАЧАВАЊЕ АНГАЖОВАЊА

Руководећи се принципом солидарности и нераскидивог старешинског другарства, Удружење војних пензионера Србије апелује на месне, општинске и градске организације УВПС да путем телефона контактирају своје чланове, како би установили коме је од старијих војних пензионера потребна помоћ у решавању здравствених проблема (преузимања лекова). Такође обратити

пажњу и на потребу набавке намирница, средстава хигијене и других потрепштина наших најстаријих колега.

Помоћ треба пружити ангажујући млађе војне пензионере који ма није забрањено кретање.

На сајту Министарства одбране (www.mod.gov.rs) налази се списак кол центара у општинама Србије, где се појединци и удружења могу јавити за помоћ, о чему треба обавестити заинтересоване војне пензионере.

Околности у којима се налазимо нису лаке ни једноставне, па молимо све организације да појачаним ангажовањем учине оно што су деценијама чинили током службовања у војсци.

Преношење информација војним пензионерима

ДРУГ ДРУГУ

Молимо одговорне у месним, општинским и градским организацијама УВПС да важне информације које објављујемо на сајту Удружења посредују војним пензионерима који немају рачунар, нити баратају интернетом. То је веома важно са становишта њихове обавештености и поступања у ванредној ситуацији. Преношење информација вршити телефонским путем.

Удружење војних пензионера Србије остаје доследно у опредељењу да, у границама могућности, помогне војне пензионере који имају одређене проблеме.

Рад Удружења војних пензионера Србије у ванредном стању

ПУТЕМ САЈТА И ЕЛЕКТРОНСКЕ ПОШТЕ

С обзиром на то да је у Србији проглашено ванредно стање. Удружење војних пензионера Србије, у складу са наложеним државним мерама, прилагодило се једином начину рада, тако што ће изабрани органи и појединци у руководству УВПС конкретне проблеме решавати од својих кућа путем телефона и електронске поште. Због наложеног напуштања просторија, фиксни телефони у УВПС, и општинских и градских организација неће бити доступни, па се чланови упућују на мобилне телефоне надлежних у општинским и градским организацијама, односно у УВПС. Када год је могуће, користити мобилну мрежу УВПС.

Обавештавање о свим мерама са којима треба да буду упознати војни пензионери одвијаће се путем сајта УВПС.

Електронску пошту до даљег упућивати на следећи и-мејл:
uvps.veteran@gmail.com.

Војни спортисти
доносе лекове војним пензионерима

ПЛЕМЕНИТ ГЕСТ

Јована Прековић и Михаил Дудаш помогли старијима
од 65 година да добију прописане медикаменте

Лекови су стигли
до Симеона
Туманова

Захваљан војним
спортистима:
Изет Јахић

Дошао до лекова
за редовну
терапију:
Бранко Караћ

Припадници Спортске јединице Војне академије познати су по својим успесима у свету спорта, али и срдчаности којом бране боје наше заставе на такмичењима широм света. Своју хуману страну 7. априла су показали војни спортисти десетобојац Михаил Дудаш и каратисткиња Јована Прековић, који су војним пензионерима на Новом Београду донели лекове који су им били неопходни.

Двоје младих спортиста, лекове које су прво, уз рецепте, подигли у Војномедицинском центру Нови Београд, однели су на адресе четири породице војних пензионера, који су имали само речи захвалности за племенити гест наших војних спортиста.

Данашње посете најстаријим суграђанима за које је на снази забрана кретања, Јована и Михаил започели су на адреси у Булевару Милутина Миланковића, где су лекове уручили

генерал-мајору у пензији Симеону Туманову.

- Свака вам част, ја подржавам оно што Војска ради и све оно што је урадила за добробит свих нас – речи су генерала у пензији Туманова који је, као некадашњи војни спортиста, уз разговор о спорту посебно захвалио овим младим људима на лепом гесту.

Уз питање „Како сте?“ каратисткиња Јована и десетобојац Михаил започели су посету пуковнику у пензији Изету Јахићу у Нехрувој улици, коме су такође донели лекове по које сам није био у могућности да оде. Он је, уз речи захвалности, истакао да је доброг здравља и да поштује мере које су на снази.

Топлу добродошлицу војни спортисти имали су и код заставника прве класе у пензији Бранка Караћа, који је на вратима свог стана у новобеоградској улици Отона Жупанчића примио лекове које су му Јована и Михаил донели. Заставник Караћ каже да има 74 године и да слуша савете и препоруке стручњака, а на крају посете пожелео је добро здравље и много успеха нашим војним спортистима.

Лекова који су на рецепту за пуковника у пензији Милорада Марковића, у ВМЦ Нови Београд није било, па су Михаил и Јована свратили на његову адресу у улици Луја Адамича по здравствену књижицу, а затим отишли до најближе апотеке, како би ту потражили лекове. Захваљујући на томе што су млади спортисту учинили за њега данас, пуковник у пензији Марковић је рекао да се осећа добро, али да му у овим данима највише недостаје шетња, на коју је свакодневно навикао.

Говорећи о хуманом гесту, десетобојац Михаил Дудаш нагласио је да је, имајући у виду мере забране кретања за наше најстарије суграђане, свестан ситуације у којој се налазе, па је ово био начин да им свакодневне бриге бар мало олакшају.

- Ми спортисти тренутно нисмо у могућности да се бавимо својим послом, па смо се у жељи да помогнемо одазвали позиву Војске Србије да на овај начин помогнемо суграђанима којима је то потребно – рекао је Михаил Дудаш, са радошћу што је њихов гест заиста пуно обрадовао војне пензионере.

Каратисткиња Јована Прековић, светска шампионка у каратеу, истакла је да су били у прилици да помогну најстаријим суграђанима и однесу им лекове који су им неопходни.

- Били смо на четири адресе где живе војни пензионери, разговарали са њима, питали их како су. Потрудили смо се да им, бар на кратко, данашњи дан учинимо испуњенијим – истакла је Јована Прековић додајући да јој је задовољство што је у прилици да учини такав гест за оне којима је помоћ неопходна.

Систем одбране брине о својим
активним и пензионисаним
припадницима

У ПРВОМ ПЛАНУ ЧОВЕК

Војни пензионери се придржавају препорука лекара и
мера које је предузела држава да би победили
невидљивог непријатеља

Министар Александар Вулин у разговору са Љубинком и Ранком Ракић

Све је било рекордно брзо. Министар одбране Александар Вулин је пожелео да посети једног војног пензионера, да би нешто ближе сазнао о томе како наши најстарији проводе време у изолацији изазваној корона вирусом. Избор Удружења било је новобеоградско удружење војних пензионера, а оданде је одлучено да то буде месна организација у 21. блоку, чији је председник Јово Маричић. За домаћина сусрета изабран је мајор у пензији Рајко Ракић, један од најстаријих чланова, који добротно гази 95. годину

Министар Вулин је 29. марта зазвонио на врата Ракића и супрузи Љубинки уручио пакет помоћи са намирницама и средствима за хигијену. Није хтео да уђе у стан да не би угрозио њихово здравље. Уз поздрав, на растојању од два метра, са маском на лицу, питао их је како подносе дане у изолацији, која је уведена за све грађене Србије

старије од 65 година, као мера превенције у борби против ширења корона вируса.

Рајко Ракић и његова супруга Љубинка, који су у браку 67 година, кажу да изолацију подносе добро и да се придржавају мера које је држава донела у циљу заштите својих грађана. Иако има 95 година, Рајко истиче да захваљујући телевизији, интернету и новинама, прати актуелности у земљи и да има још бројна друга интересовања.

Министар Вулин им је поручио да је најбоље да остану у свом стану, док опасност не престане, наглашавајући да ћемо победити корону, уколико се грађани буду владали према саветима вирусолога и епидемиолога и неопходним мерама које је наложила држава.

Супружници су се пожалили министру да пензију не примају, како рекоше, од Војске (Фонда за социјално

осигурање војних осигураника) и да би било најбоље када би се у праксу вратио ранији систем. Време проводе у стану, а повремено изађу на терасу како би удахнули свеж ваздух и изложили се сунцу.

Рајко који је у Другом светском рату био борац 17. мајевичке бригаде, после НОР-а (1949. до 1951. године) службовао је на граници Југославије према Грчкој. Испричао је министру да је тада у рејону Кајмакчалана највећи проблем била вода за пиће. До-премали су је на мазгама, а то је трајало по неколико сати. Често се спавало у бункерима и рововима. С оне стране државне међе била је војна хунта. Али оно што је најважније – граница је била безбедна. Када год је држави и народу било најтеже, увек је војска та која пожртвовано и победоносно обављала своју уставну улогу. Војни позив, рече Рајко, веома је тежак и захтеван. То држава мора да зна.

Рајко и Љубинка Ракић гест министра Вулина доживели су као израз бриге и за старе и за војне пензионере и истичу да захваљујући ћерки Љиљани, сину Ранку, комшиници Јовани и младићу Душану, који их снабдевају, не оскудевају ни у чему.

Добро расположени Рајко рекао је министру Вулину да поседује занимљиве књиге о војсци из времена ЈНА и да би хтео да му их поклони, али да није имао времена да их потражи. Изразио је жаљење што барем заједно кафу нису попили. Министар је обећао да ће, када се епидемија смири, поново доћи код Ракића и да ће тада моћи на миру да попију кафу.

Након уручења пакета помоћи породици Ракић, министар Вулин је поновио да Војска Србије брине о свим својим припадницима, без обзира да ли су активни или су пензионери.

– Сви ми морамо да бринемо о нашем најстаријима. Борба са корона вирусом је борба за здравље сваког од нас, али на првом месту то је борба за наше најстарије, да нам још дуго живе и буду са нама. Сви пензионери Војске Србије могу да се обрате нашем психолошком саветовалишту. Ми смо одговарајуће бројеве телефона објавили на нашем сајту, зато будите слободни, јавите се, кажите ако имате неки проблем, шта вас мучи. Треба да знате да Војска Србије мисли на вас – поручио је министар Вулин.

То што је Вулин посетио породицу војног пензионера има симболично значење у времену када се бије одлучујућа битка са вирусом који шири смртоносне исходе.

Главни и одговорни уредник листа „Војни ветеран“ Звонимир Пешић рекао је министру Вулину да се војни пензионери понашају веома одговорно и придржавају се прописаних мера. Министар Вулин је казао да редовно добија и с пажњом чита гласило Удружења војних пензионера Србије.

К. С. – З. П.

У данима изолације терасе или лође су права оаза чистог ваздуха и доброг видокура

Како ванредно стање подносе грађани старији од 65 година

ИЗМЕЂУ ПОТРЕБА И МОГУЋНОСТИ

У тешким мерама за којима је посегла држава, објективно су у најтежем положају временшн грађани, јер је свима старијима од 65 година забрањено кретање. Огромна већина то подноси стоички, али део њих сматра да су мере којима су изложени могле да буду блаже, а да се постигну исти ефекти. Да ли је баш тако?

Електронски и писани медији препуни су текстовима о covidу 19, вирусу који ширум планете сеје смрт. Од шпанске грознице (1918) чини се да није било веће и погубније светске пошасте која је потпуно изменила живот на планети. У борби са opakом болешћу све је некако стало, води се „специјални“ рат, а наука, за сада, нема одговора на многа питања. Она није поразила сифузни вирус.

Да би заштитила грађане, Србија се одлучила можда за најтеже мере. Како епидемиолози и вирусолози оцењују, избегнути су италијански и шпански сценарио, а рат је у највећем јеку јер је епидемија у нас у петој седмици, када се масовно испољава зараза која ће бити аларм и за шесту седмицу. Ако тада (после шесте седмице) статистику крене низбрдо, то јест ако број заражених почне да се смањује, биће то поуздан знак да је корона укроћена, па можда и побеђена.

Наши најстарији грађани се налазе у талној изолацији јер је досадашње распростирање вируса показало да он највише напада оне чији је имунитет слаб, а нарочито угрожава животе старије популације. Млади се, ако је зараза откривена на време, снагом и борбом организма у највећем броју извлаче из загрљаја смрти, док са временшима то није случај.

Многе животне навике старијих потиснуте су у десети план, јер је на првом месту очување њихових живота, како је то држава проценила на основу досадашњих светских искустава. За оне који прекрше строга правила понашања предвиђене су ригорозне казне.

Тешка изолација

Огромна већина особа старијих од 65 година придржава се мера самоизолације и социјалног дистанцирања. Део пензионера, наиме, сматра да су им ускраћена основна људска права. Жале се да један одлазак у продавнице седмично од четири до седам часова изјутра није довољан и да су одговорни у држави требали да им омогуће и још бар два пута седмично излазак на свеж ваздух. Говоре да је то изводљиво у време када за све грађане важи полицијски час, дакле онда када се старији не би сретали са млађима, па не би постојала опасност да се од клицоноша заразе. Они пензионери који су сами и у својим становима често држе кучиће, проблем су решили тако што свакодневно, у прописано време, изводе кућне љубимце, чиме (чистим ваздухом и кретањем) кашњавају и сами себе. Други су у већој невољи. Како најчешће болују од једне до три хроничне болести, свакодневна шетња им је и својеврстан део терапије. То се најчешће односи на срчане болеснике или оне грађане старије доби који болују од дијабетеса.

Првога дана дозвољене куповине за старије од како је у земљи уведено ванредно стање, у новобеоградској самоуслузи у Булевару Зорана Ђинђића број 44, пре зоре нашао се министар трговине, телекомуникација и туризма Расим Љајић. Мада је преко дела лица носио маску, старији грађани су га брзо препознали и обратили се речима да им термин не одговара. Замолили су министра да у Влади Републике Србије испослује барем још један дан за куповине жи-

вотних намирница и основних потрепштина јер је реч о насушној потреби.

Тешка изолација особа старијих од 65 година створила је многобројне проблеме. Преко ноћи су пензионери морали да мењају своје навике. Велики број временшних људи и даље је радно активан. Мере су им зауставиле све послове. Многи су се питали зашто је баш 65 година била граница за изолацију. Као да не желе да прихвате у свету усвојену дефиницију да старачко доба људи почиње са навршених 65 година. Уосталом, јасно је и то да сви 65-годишњаци нису исти у погледу здравља, имуног система, изгледа, физичке и менталне кондиције и других особина и стања организма. На захтев пољопривредника на селу је старосна граница померена на 70 година. Да ли је то могло да се уради и у граду, посебно

У часу када је старијима дозвољено да три пута седмично, по пола сата, могу да прошетају у доба полицијског часа, многи пензионери постављају питање зашто то није учињено на почетку ванредног стања. Наиме, када траје полицијски час на улицама нема млађих од 65 година, односно нема ко да зарази временшне људе. Дакле, логично је било да се дозволи излазак у шетњу, јер је то био незнатан ризик за старије особе. При томе се подразумева социјално дистанцирање и ношење маски. С друге стране, ако је у ваздуху негде било вируса, он не би могао да зарази старије, то јест могао је да допринесе њиховој имунизацији.

Људи из струке су у приличној мери обазриви, спречавајући ригидним мерама да

вирус не доспе у кругове старије популације. Највећи проблем им је задавало то што се о вирусу корона није много знало, а и дан данас (23. априла) још увек је много непознаница о којима наука није у стању да поуздано одговори. Било како било, попуштање мера ће вероватно потрајати дуже. Наиме, вирусолози и епидемиолози упозоравају да старија популација није спремна за излазак из изолације јер нису за то прилагодили имунолошки систем. Само да то не потраје одвише дуго.

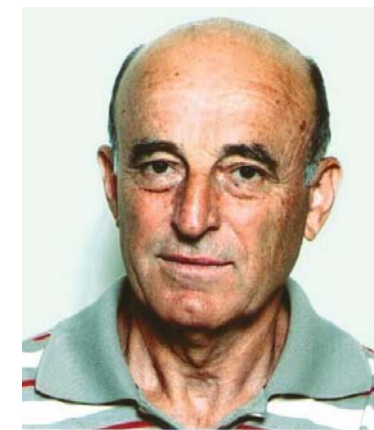
Молитва верујућих

Клинички психолог др Влајко Пановић који је цео радни век провео на Војномедицинској академији и слови као изузетан стручњак, напомиње да ову ситуацију нисмо бирали већ је наметнута готово целом човечанству. Погрешно је, како наводи, размишљати у правцу да ли су, у ванредној ситуацији проузрокованој корона вирусом, старијима од 65 година ускраћена нека права. То је погрешно схватање ситуације. Наводи да је тим ограничењима, посматрано с медицинске тачке гледишта, право на живот по снази избило на прво место. Из тог угла треба и посматрати личне проблеме који наступају у изолацији.

—Знам да многим изолација тешко пада, али треба се стрпiti. Време треба садржајно испунити. Најпре запослити руке, како год то схватили. Ако неко има услова да се, на пример, бави столаријом, ваља се тиме заокупити. Ко има дара за сликарство, сада је прави час да нешто занимљиво наслика. Наравно, треба запослити и ум. Време је да старији прочитају све оне књиге које до сада, због разних обавеза, нису успели да пробистре. Многи се годинама кане да напишу нешто што су наумили да ураде, било да опишу неки догађај, своју биографију или нешто треће, а сада је управо наступио такав тренутак. Времена је напретек, у невољи је изолација створила услове за креативан рад.

Занимљиво је Пановићево размишљање о личном информисању у околностима какве јесу.

—Не треба се превише информисати. Потребне су паузе, скретање мисли, бављење неким угодним пословима. Претерана обавештеност о опасностима која вреба од вируса, ствара код људи страх, јер смо ових дана непрестано бомбардовани бројем заражених и преминулих. Ако је неко објективно информисан, биће кадар да се одупре свим

Професор мр Милорад Живановић

Психолог др Влајко Пснковић

контраинформацијама. Актуелна ситуација може произвести стресове, а ако дуго потраје и људи се не владају онако како нас уче наука, воља и искуство, могући су хаос и паника. Људи изнад 65 година су богати искуством које млађима треба да помогне да не одлутају у нешто ирационално. То лоше, зналачки треба избећи. У свему овоме веома је важна и духовна димензија која чува интегритет човека и чини га отпорним на изазове, искушења, па и стрес. Молитва је код верујућих један од најбољих начина да се сачува унутрашњи мир.

Породица је на окупу и то је још једна предност ове невоље. У кућним условима се треба бавити и физичким активностима. Мада живим у малом стану, свакога дана одређено време проведем шетајући из једне у другу собу. Тако одржавам физичку, а и те како водим рачуна и о менталној кондицији, каже за „Печат“ др Влајко Пановић.

Вежбање као лек

Професор мр Милорад Живановић, пуковник у пензији и негдашњи начелник Катедре физичке културе и спорта у Војној академији (ВА), после дипломирања на академији завршио је Факултет физичке културе у Београду, а на ДИФ-у је и магистрирао, сматра да физичка активност може да замени многе лекове, а ни један лек не може да замени физичку активност.

—Човек почиње да се разбољева када се поремети хомеостаза организма, а касније је веома тешко то стање поправити без помоћи лекара. Добром организацијом може се постићи да пензионери и сви остали буду задовољни, а да се и на такав начин дисциплиновано може утицати на поправљање стања изазваног корона вирусом, напомиње Живановић.

Према Живановићевим речима део здравствено способности пензионера старости изнад 65 година има родитеље изнад 85 година који су болесни, а не могу да изађу напоље. То значи да не могу у про-

давницу, апотеку или у пошту. С друге стране млађи родитељи са малом децом оптерећени су својим обавезама на послу (било радом од куће или одлазе на посао), потребом да деци помогну око домаћих задатака, да помогну својим родитељима старијим 65 година, а неретко морају да помогну болесним декама и бакама, јер њихови родитељи, у условима ванредног стања, не смеју да напусте стан.

—Сматрам да се пензионерима може дозволити да два пута седмично — уторком и петком од осам до десет часова, на пример, да иду у продавнице, апотеке и пошту, придржавајући се свих мера безбедности заштите од короне вируса. Тиме би се помогло онима којима лекари препоручују шетњу у виду терапије, тако и осталима, који на такав начин одржавају своје здравље. Млађим родитељима изашло би се у сусрет јер би имали више времена да се посвете обавезама око посла и онима око деце, каже Живановић.

Гвоздена дисциплина

Занимљиво је да у Словенији од 30. марта, у куповину од 8:00 до 10:00 сати могу обавити само такозване рањиве групе (на пример особе са инвалидитетом, труднице). Та одредба се односи и на пензионере.

У Хрватској према особама старијим од 65 година нису предузете мере ускраћивања права. За њих важи наредба да се, без посебне дозволе надлежних, не могу кретати из једне општине у другу.

На конференцији за новинаре одржаној 5. априла доктор Предраг Кон је између осталог рекао да више нема група људи које су више него други изложени зарази од корона вируса. Наиме, та болест захвата све узрасте грађана. Следствено таквој оцени, вероватно се приближава време када ће надлежни државни органи преиспитати своје раније донете одлуке.

Епидемија се смирује, резултати тестирања све су бољи.

У свему томе, разуме се, последњу реч треба да дају наука и медицински стручњаци. До тада је потребна гвоздена дисциплина, а из свих досадашњих друштвених би- така познато је да су у томе времешни грађани најдисциплинованији. Они стрпљиво, али све више нервозни, чекају боље дане.

З. Пешић

На захтев Удружења војних пензионера Србије и Клуба генерала и адмирала Србије, начелник Генералштаба ВС генерал Милан Мојсиловић са сарадницима примио је 12. марта делегацију та два удружења.

Том приликом било је речи о досадашњој сарадњи, плановима за наредни период и подршци коју Војска Србије пружа тим удружењима.

Генерал Мојсиловић је госте информисао о кључним активностима у Војсци Србије и напорима које државно и војно руководство улажу у даље јачање оперативних и функционалних способности ВС.

Представници удружења су представили своје активности и, у контексту припрема за израду новог закона о Војсци Србије, изразили очекивања да ће нови закон препознати ветеранска удружења и њихове потенцијале.

Председник УВПС Љубомир Драгањац обавестио је најодговорније старешине из Генералштаба ВС о проблемима који тиште војне пензионере и говорио о томе како би они могли да се реше.

Целовит приступ

Највише старешине Генералштаба ВС обавештене су о статусним, здравственим и материјалним проблемима пензионисаних војних старешина. Највише пажње том приликом посвећено је проблемима који проистичу из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника. С обзиром на негативне последице по војне пензије, које је проузроковао прелазак пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника из Фонда за СОВО у Републички фонд ПИО, огромна већина војних пензионера захтева враћање пензија у Фонд за СОВО, чиме би се у јединствен систем поново интегрисали здравствено осигурање и ПИО.

Ступањем на снагу Закона о Војсци Србије (1. 1. 2008. године), како је рекао Драгањац, започео је процес урешавања система социјалног осигурања војних осигураника, јер није благовремено донета регулатива која би у целини супституисала односне одредбе Закона о Војсци Југославије, усклађене са променама у Војсци Србије, већ је то решавано сукцесивно и парцијално, поједином одредбама других закона и подзаконских прописа.

Прописи који садрже одредбе садашњег уређења социјалног осигурања војних осигураника су: Закон о министарствима, Закон о Војсци Србије, Закон о Војсци Југославије, Закон о пензијском и инвалидском осигурању и подзаконски прописи, већим делом донети на основу Закона о Војсци Југославије, који је стављен ван снаге. Поједина решења садржана у тим прописима су међусобно неусаглашена, па и контрадикторна. Последица тога је да су војним осигураницима ускраћена нека права из социјалног осигурања и да су доведени у неравноправни положај у погледу остваривања тих права.

Начелник Генералштаба ВС примио делегацију УВПС и Клуба генерала и адмирала Србије

КОРИСТАН ДИЈАЛОГ

Годинама за исти сто нису сале делегације врха наше војске и војних пензионера који представљају удружења негдашњих припадника система одбране. Овога пута то је учињено на иницијативу Удружења војних пензионера Србије, у жељу припрема и дефинисања новог закона о Војсци Србије. Разговори који су недавно вођени, буде наду да ће актуелни врх Војске подржати оправдане захтеве војних пензионера, то јест да ће војне пензије бити враћене у Фонд за СОВО.

Током састанка изнета је већина проблема који тиште војне пензионере

УВПС предлаже да се неодложно приступи доношењу закона којим би целовито и аутономно у односу на цивилну регулативу било уређено социјално осигурање војних осигураника, аналогно Закону о Војсци Југославије из 1994. године и да се систем пензијског и инвалидског осигурања врати у систем Фонда за СОВО. Аутономним уређењем пензијског система војних осигураника, износ пензије би се утврђивао у одговарајућем проценту од износа плате у последњем месецу пред пензионисање. Пензије би се усклађивале са порастом плата у Војсци, а послови пензијског осигурања вратили у делокруг надлежности Фонда за СОВО.

Пензије на низбрдици

Садашњи износ пензија креће се у распону од 61 до 64% од плата професионалних припадника Војске Србије. Разлике између плата и пензија у зависности од чина и одговарајућег положаја крећу се у распону од 23.000 до 64.000 динара.

Здравствено осигурање војних осигураника остварује се по Закону о Војсци Југославије, који је ван снаге, изузев Главе XV којом се регулише здравствено осигурање

војних осигураника. Бивша власт је укинула право на накнаду трошкова исхране за време путовања и боравка у другом месту ради лечења. Исто тако, укинута је издавања средстава за социјално-хуманитарну помоћ и стамбено обезбеђење војних пензионера, а и нека друга права.

Припрема и доношење новог Закона о здравственој заштити и здравственом осигурању војних осигураника траје више од четири године, а без доношења новог Закона не могу се очекивати побољшања у здравственом збрињавању војних осигураника. Оваква ситуација има за последицу константно заостајање у остваривању права здравственог збрињавања војних осигураника, као и у доношењу подзаконских прописа који би по садржају, обиму и научно-технолошким достигнућима одговарали времену у којем живимо идентично правима и решењима која имају цивилни осигураници.

Цивилни осигураници за хроничне болести могу лекове добијати и за шест месеци, а војни осигураници само за месец дана. Војни осигураници су у заостатку у погледу електронских књижица и начина издавања лекова. Посебан је проблем код

У знак добре сарадње председник УВПС Љубомир Драгањац уручио минијатурну сабљу као симбол војне професије

подизања лекова за војне осигуранике који се лече у цивилним здравственим установама, јер оне више не пишу рецепте већ се то ради електронским путем.

Посебан статус за ВМА

Војномедицинској академији, како је речено у разговору са челницима Генералштаба ВС треба дати статус установе од посебног значаја за систем одбране.

Председник УВПС је подвукао да је примарна здравствена заштита у гарнизонима где су војни пензионери ослоњени на војно здравство побољшана и захвалио је Војсци Србије на учињеним помацима. Посебно је захвалио генералу Мојсиловићу на похвалама упућеним војним пензионерима због учешћа на дефилеу поводом Дана ослобођења Београда на Батајници, октобра прошле године. Истакао је да јединице Војске Србије помажу организацији УВПС у реализацији програмских активности и подвукао да је УВПС посебно захвалио генерал-потпуковнику Милосаву Симиовићу, команданту КоВ.

До сада, како је нагласио Драгањац, војни пензионери нису информисани, нити консултовани у поступку припрема нацрта и предлога регулативе која се тиче њихо-

УДРУЖЕЊА ДОБРИХ НАМЕРА

Бивши начелник Генералштаба наше војске генерал-пуковник у пензији Бранко Крга нагласио је да Удружење војних пензионера Србије, Клуб генерала и адмирала Србије и остала удружења која окупљају пензионисане војне старешине у пракси деловања представљају удружења добрих намера према држави и систему одбране.

ВАЖНО ЗА БУДУЋЕ ПЕНЗИОНЕРЕ

Професија војног старешине, подофицира или официра, по природи ствари, треба да буде привлачна приликом опредељивања младића за школовање, јер частан, узвишен и надасве захтеван, тежак и одговоран позив мора да буде уважен од државе и приликом одласка у пензију.

Када се кандидатима за Војну академију, на пример, саопшти какве ће услове имати приликом школовања, какав ће им бити статусни положај током службовања, и те како је важно каква ће им бити пензија, то јест у ком проценту ће им у односу на плату бити примања по пензионисању.

вих статусних питања. Ван сваке сумње је да би њихово учешће у припреми те регулативе имало позитивне ефекте, јер они свакако најбоље знају ту проблематику са аспекта својих потреба. Стога, сматрамо да удружења војних пензионера, у првом реду УВПС као репрезентативно, треба на погодан начин укључити у припрему односне регулативе.

Осврћући се на изнете проблеме војних пензионера, генерал Мојсиловић је рекао да ће, у складу са прописима и овлашћењима, у мери колико је то могуће, подржати напоре војних пензионера да остваре своја права, посебно имајући у виду да је отпочета израда новог закона о Војсци Србије.

У делегацији Генералштаба ВС су још били генерал-мајор Петар Цветковић, заменик НГШ ВС, генерал-мајор Желимир Глишковић, начелник Оперативне управе ГШ ВС, генерал-мајор Саво Иришкић, начелник Управе за људске ресурсе ГШ ВС и

Држава треба да уважи све специфичности војног позива.

ДО ПРАВА РЕДОВНИМ ПУТЕМ

Генерал-пуковник у пензији Божидар Бабић је на састанку подвукао да је сусрет са војним врхом подстрек за даљи рад организације војних пензионера.

–Ово је прилика да у име наших колега изнесемо шта их све тишти како бисмо разрешили нагомилане проблеме. Одабрали смо прави пут јер проблеме настојимо да решимо редовним путем, то јест у сарадњи са надлежним државним органима. Управо на почетку израде новог закона време је да учинимо све како би се пензијско и инвалидско осигурање вратило тамо где и припада – у Фонд за социјално осигурање војних осигураника.

ЧЕШЋИ СУСРЕТИ

Говорећи о потреби међусобног информисања и размене искустава, генерал Милан Мојсиловић се zaloжио да се овакви сусрети убудуће организују на свака три месеца или полугодишње, што је са задовољством и прихваћено.

пуковник Предраг Краљевић, начелник Кабинета НГШ ВС.

Осим генерал-потпуковника у пензији Љубомира Драгањаца у делегацији УВПС и КГАС су још били генерал-пуковник у пензији Бранко Крга, председник Скупштине Ветерана војнообавештајне службе, генерал-пуковник у пензији Божидар Бабић, члан Главног одбора УВПС и председник Општинског одбора УВПС Нови Београд, генерал-потпуковник у пензији Миломир Миладиновић, председник Скупштине Клуба генерала и адмирала Србије и пуковник у пензији Звонимир Пешић, главни и одговорни уредник „Војног ветерана“.

Сусрет са начелником Генералштаба ВС и његовим сарадницима протекао је у отвореној и срдечној атмосфери, у разговорима млађих и старијих колега, обојано корисним, уз међусобно уважавање и поштовање.

3. Пешић

Шетње пензионера за сада су оствариве само у мислима

Данас с поносом могу рећи, одмах на почетку агресије се видело да је тадашња ВЈ тврд орах: Драгољуб Ојданић

Генерал армије Драгољуб Ојданић **КОМАНДАНТ НЕПОРАЖЕНЕ ВОЈСКЕ**

Земље које су нас 1999. године непосредно напале биле су 228,7 пута веће од Србије и 518,3 пута богатије, с неупоредиво већим националним дохотком. Од напада Персијанаца на Хеладу, агресија на нашу земљу била је најнеравноправнији оружани сукоб забележен у историји човечанства. Феномен снажног отпора народа и снага одбране СРЈ коју је предводио генерал Драгољуб Ојданић постао је предмет изучавања ратководства, оружане борбе и свих облика отпора, у многим земљама света, укључујући и земље агресора.

Целом свету добро је познато колико је ратничка и ослободилачка традиција нашег народа богата и славна. Никада у својој историји нисмо водили освајачке, већ само одбрамбене и ослободилачке ратове. Српски војник познат је по храбрости и јунаштву. Вековима је ратовао за највећу вредност – слободу. У љутим бојевима за људско достојанство борбе су изнедриле и велике војсковође.

Одбрана од агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију 1999. године лансирала је многе јунаке и више ратних команданата који су се истакли у зналачком супротстављању највећој сили савременог света. Први генерал одбране био је генерал Драгољуб Ојданић, који је предводио Штаб Врховне команде. Каријеру војног старешине започео је сада већ далеке 1958. године, а пензионисан је, на лични захтев, 2001. године. Завршио је све војне школе и магистрирао из области ратне вештине, успешно командовао јединицама и саставима тактичког, оперативног и стратегијског нивоа. Био начелник Генералштаба ВЈ, у време агресије – на-

челник Штаба Врховне команде, а пред пензионисање постављен је на функцију министра одбране. Стога је за разговор о ономе што се збивало те 1999. године генерал Ојданић репрезентативна личност.

Да ли се по вама, господине генерале, рат могао избећи?

Могли смо га избећи само капитулацијом целе СРЈ, понуђеном у Рамбуеју и Паризу под патронатом НАТО-а. Подмукло подметање „Рамбује додатака“ о референдуму јасно је показало, ако се чак апстрахује све друго, куда би то водило: Србија и СРЈ остају без Косова и Метохије. Такозвана ОВК се, спровођењем диверзантско-терористичких дејстава, устремила прво на наше снаге унутрашње безбедности, затим на грађане албанске народности лојалне својој држави, а касније и на Војску Југославије (ВЈ). Наравно, као и свака друга држава и наша је морала да користи своје легално право и дужност да се то зло елиминише. Нажалост, у томе су пале велике људске жртве, природно,

на обе стране. Дакле, наше државно руководство и наш народ, сем срамних појединаца, такву капитулацију нису могли прихватити. Очекивало се да ће наше одбијање потписивања понуђеног ипак наићи на људски разум и цивилизацијско поступање. То се није десило.

Постављени сте на дужност начелника Генералштаба ВЈ 27. новембра 1998. године. Како је тада било стање у војсци?

Попуњеност мирнодопске армије било је 70 одсто од следећућег стања. Заправо, уместо 111.000 припадника располагало се са свега 85.000. Стање ратне технике било је на незадовољавајућем нивоу. Најчешће су били истрошени ресурси експлоатације. Ратна техника била је и застарела, нарочито у РВ и ПВО и РМ. Наша авијација, у онаквој врсти рата који је уследио, практично је била неупотребљива.

Системи противваздухопловне одбране нису могли да досегну висине на којима су летели авиони НАТО-а. Стање ратних материјалних резерви, по-

сле сукоба на простору СФРЈ и економске исцрпљености Србије, било је веома нарушено. Финансирање војске одвијало се на драматичан начин. Добрављачима је стално дуговано више милијарди динара. Плате професионалних припадника касниле су по више месеци и биле су упола мање од законом утврђеног минимума. Јединице Треће армије више од годину дана налазиле су се у повишеним мерама борбене готовости, а више месеци, заједно са снагама МУП-а, водиле су борбу против албанских терориста и страних плаћеника.

Војска је већ од првог напада отпочела систематски, зналачки и плански да брани територијални интегритет земље.

Била је то одбрана од сведимензионалне агресије у режији најмоћнијег војног савеза света, под вођством САД. Та сила кренула је у бесомучну и у историји незапамћену агресију у којој је учествовало ни мање ни више него 19 најразвијенијих земаља света, чланица НАТО-а. Рачунало се, како нам је јавно саопштио главнокомандујући снага НАТО-а, да ће наша војска најдуже за три дана бити уништена и поражена, а земља стављена под још горе услове него што нам је нуђено. Такве тврдње нису се обистиниле. Процене су биле погрешне. Издржали смо све дотле док их наше државно руководство и отпор нашег народа и снага одбране није принудило на проналажење мирног решења косовско-метохијске кризе под окриљем УН.

Захваљујући одлучности Врховне команде и постигнутог јединства народа, припадници ВЈ, сви као један, без колебања, уз све дотадашње проблеме, уверени у исправност одлука, доследно су извршавали сва наређења. Војска је успела да се заједно са снагама МУП-а и другим субјектима одбране, уз својеврстан отпор и подршку народа, одупре 37 пута војнотехнички надмоћнијем агресору. Овај податак још више добија на значају кад се има у виду да су се дејства при агресији одвијала из ваздушног простора најсавременијим авионима света који су дејствовали с великих висина (и више од 20.000 метара) и крстарећим ракетама лансираним са удаљености хиљаду и више километара, онда та надмоћност добија тешко мерљиву бројку. Чињенице, да је у току агресије на нашу земљу употребљено око 1.200 авиона (од чега 850 борбених), да је извршено 26.289 авиополета и лансирано око 1.000 крстарећих ракета, око 2.900 бомби и других пројектила и да је при томе извршено 2.300 удара по 995 објеката на територији СРЈ, употребивши за то најсавременија борбена средства, углавном вођене пројектиле велике разорне моћи са око 21.700 тона најразорнијег експлозива, саме говоре за себе. Кад се свему овоме дода вишегодишња исцрпљеност СРЈ непримерним економским санкцијама, уз чињеницу да је економска надмоћност агресора, према неким статистичким показатељима, била већа за 676 пута, сувишно је изводити закључак о моралности и издржљивости народа и његове војске у достојанственом и херојском отпору у одбрани своје отаџбине, својих права и своје слободе.

Како оцењујете учинак војске у одбрани земље?

Војска Југославије, све њене команде и јединице, са поносом могу истаћи, доследно и професионално су извршиле све задатке и нису дозволиле да дејством агресора и шиптарских терористичких снага изгубе ни стопу сувереног простора СРЈ. Вештим маневром, одговарајућим тактичким, оперативним, па и стратедијским поступцима, као и ефикасним командовањем на свим нивоима, успели смо максимално да сачувамо људе, технику и ратне материјалне резерве. Уз све то агресорској авијацији, и поред наше велике материјалне, техничке, и бројчане инфериорности, успели смо да нанесемо неочекиване губитке.

Постигнути резултати ВЈ, поред оствареног јединства народа (што агресор није рачунао), поред осталог, могу се везати за висок морал команди и јединица ВЈ који је истражен и мерен применом одговарајућих научних метода, у чему је, такође, била заблуда и слаба процена агресора.

Имајући у виду место, улогу и задатке Треће армије, посебно Приштинског корпуса у склопу задатака ВЈ, незаобичајно се

У јавности је недовољно познато да су понуђене варијанте Војнотехничког споразума имале за циљ да снаге агресора, по сваку цену и пре коначног усвајања Резолуције у Савету безбедности, уђу на простор КиМ, чиме би престала потреба за њено усвајање. Чврстим држањем нашег државног руководства и експертског тима, уз снажне аргументе, нису у томе успели

лазно се мора рећи да су ови састави са својим командантима на челу, генералима Небојшом Павковићем и Владимиром Лазаревићем и командантима и командирима нижих нивоа, изнели терет овог рата, за шта су појединцима и јединицама одата заслужена признања.

Исто тако, полазећи од начина извршене агресије на нашу земљу, уз доминантно дејство из ваздушног простора, на частан и професионалан начин, у максималним границама својих могућности, задатак су извршили и јединице РВ и ПВО и трупне ПВО, при чему је наша ПВО за агресора остала трајна тајна због упорности, живавости и начина дејства. Дакле, огроман терет одбране поднеле су јединице РВ и ПВО, са генералом Спасојем Смиљанићем на челу.

Феномен снажног отпора народа и снага одбране СРЈ постао је предмет изучавања ратоводства, оружане борбе и свих облика отпора, у многим земаљама света, укључујући и земље агресора. Управо, захваљујући таквом успеху снага одбране наше земље створени су услови да се, уместо наставка агресије, укључујући и агресију копненим снагама, наше државно руководство избори да се пређе на миран колосек, те да се цео проблем Косова и Метохије врати под окриље УН и да се уместо окупације целе земље, Резолуцијом Савета безбедности, на подручју КиМ регулише присуство међународних војних снага, укључујући и Русију и неке неутралне земље.

У јавности је недовољно познато да су понуђене варијанте Војнотехничког споразума имале за циљ да снаге агресора, по сваку цену и пре коначног усвајања Резолуције у Савету безбедности, уђу на простор КиМ, чиме би престала потреба за њено усвајање. Чврстим држањем нашег државног руководства и експертског тима, уз снажне аргументе, нису у томе успели.

Шта је било пресудно да се постигну такви успеси у одбрани?

Научна истраживања спроведена у току рата против НАТО-а, а не наше субјективне процене, показала су да је стање морала војске било, на срећу и задовољство свих нас, на потребној висини. У Генералштабу је урађена обимна студија о борбеном моралу ВЈ у рату против НАТО агресора.

Резултати истраживања показали су да је борбена јединица основни извор борбеног морала. Највећи допринос у изградњи моралних вредности дале су старешине. Командири и команданти су били централне и кључне личности у борбеним јединицама. За борце на ратишту борбени морал је првенствено резултат вештине и способности командовања.

Такву своју улогу старешине су оствариле захваљујући професионалном,

високостручном и моралном односу према функционалним дужностима (о томе се високо изјаснило 87% испитаника). Истраживања су потврдила да је лични пример старешине пресудан (што потврђује став 82% војника и старешина). Није ни чудо што постоји корелација са поверењем, бригом за људе и одговорношћу. Ставови војника, старешина и резервиста у погледу личног примера били су идентични.

Показало се да је информисање у јединицама у рату било једна од најважнијих делатности, јер се њиме смањује неизвесност, а самим тиме развијају оптимизам и борбени морал у целини. Највећа корелација информисања је остварена с припремом људства за извршење конкретних задатака.

Земље које су нас непосредно нападе биле су 228,7 пута веће од Србије, 67,3 пута бројније када је реч о становништву и 518,3 пута богатије, то јест с неупоредиво већим националним дохотком. Од напада Персијанаца на Хелладу, агресија на нашу земљу била је најнеравноправнији оружани сукоб забележен у историји човечанства.

У којој мери је НАТО располагао подацима о нашим снагама одбране?

НАТО је имао практично све обавештајне податке о нашој војсци од бивших официра ЈНА, који су прешли у редове армија Хрватске, Словеније или Босне. НАТО је сазнао тачан распоред укупаних ракетних и радарских постројења, складишта ракетно-техничких горива, аеродромских хангара, војних склоништа и др.

Поред тога Дејтонским споразумом (1995) и Регионалним споразумом о ограничењу и надзору наоружања (Фиренца 1977) НАТО је добио право да има непосредан увид у наоружање и официрски састав свих јединица ВЈ. Ако овоме додамо опсежно дугогодишње сателитско и извиђање из ваздушног простора, као и октобарски споразум (1998) о НАТО извиђању КиМ, онда се слободно може рећи да је НАТО готово савршено знао целокупни распоред и састав наше војске.

НАТО је тврдио једно, ми друго...

Данас с поносом могу рећи, одмах на почетку агресије се видело да је тадашња ВЈ тврђ орах. Страни кругови и сам Весли Кларк и многи други нескривено су исказивали респект за отпор који је у невероватним условима и још више у немерљивом односу снага, пружио ВЈ и како рече први командант КФОР-а, генерал Мајкл Џексон, да се при извлачењу наших снага видело „да се ради о оперативној и непораженој војсци“.

Гађана су скоро сва складишта муниције, наоружања и горива, али су она

била празна, иако је Кларк у разговору са мном тврдио супротно. Гађане су и срушене све касарне на КиМ, па и многе друге, али су све, такође, биле празне. Све је било дисперзовано. Гађани су многи подземни командни и радарски центри, који су рађени још у Титово време, али су се они показали као добра заштита, што није случај са командним местима – корпусним и бригадним, а и неким армијским.

ВЈ је вешто примењивала маскирање и непрестано маневрисање деловима борбеног и оперативног распореда. Била је то војска у покрету. Вешто су коришћене камуфлаже, подметани су лажни циљеви и истурани тзв. мамци. Камуфлажа једног тенка или других борбених средстава нас је коштала највише 200 евра, а њих је промашивала бомба или крстарећа ракета вредна неколико стотина хиљада, па и милион евра.

Кларкови пилоти су били фрустрирани својом неспособношћу да погоде снаге на терену. То данас признају многи пилоти и команданти Ратног ваздухопловства НАТО-а. Градили смо чак и лажне мостове, где смо преко правих боја наносили камуфлажне које исијавале топлоту да завајају радаре за аквизицију циља. Што је најважније, сачувани су људство и борбена средства.

Све време пропаганда је радила своје. Тако се пред крај рата, 2. јуна, НАТО хвалио да је побио „више од 10.000 српских војника“. Њихов број је, међутим, био далеко мањи и износио је тачно 552 војника и 138 полицајаца (подаци Окружног суда у Београду). Од броја 552, НАТО је узрок смрти 45,4% жртава, остали су изгубили живот од дејстава ОВК.

НАТО је посебно настојао да уништи оклопне јединице, поготову на Косову. Кларк се дичио да је уништио 93 тенка и 153 оклопна транспортера, као да је елиминисао неколико оклопних јединица. Исмејаване су српске тврдње да је на Косову изгубљено свега 13 тенкова и 6 оклопних транспортера.

Међутим, кад је рат стао и, на основу Атхисаријевог и Черномидиновог ултиматума и потписаног Војнотехничког споразума, те Резолуције СБ 1244, започело извлачење српске војске са Косова, у колонама, које су педантно пратили и бројали, сами су, на њихово изненађење избројали „најмање 229 тенкова и више од 300 оклопних транспортера“ (AFP, 2. јули 1999). На целом Космету, према извештају НАТО-а, нађени су уништени остаци само „26 тенкова или артиљеријских оруђа“.

Каква пропаганда, када НАТО тврди да је на Паштрику, наводно, у макама између авијације НАТО-а и снага ОВК, уништио целу Призренску бригаду, што нема везе са истином, иако су положаји (549. бригаде) засути тепих-бомбардовањем.

Ова земља има разлога да се дичи

херојством наших пилота и успешности наше ПВО која је успела да обори један од „невидљивих“ авиона, ловац стелт технологије Ф-117А. Оборен је и авион Ф-16ЦГ, за кога се испоставило да је био командни авион 555. ескадриле из Авијана, а да не говорим о бројним који су погођени и пали у суседним земљама или у море.

Током агресије страдало је цивилно становништво а употребљавана су и недозвољена средства.

Генерал Весли Кларк и други касније су морали да признају да чисто војно бомбардовање није нанело озбиљнију штету српској војсци. Стога су одлучили да пређу на терористичко убијање цивила и разарање значајних објеката инфраструктуре широм СрЈ, посебно Србије. Из књиге Веслија Кларка се види да је непрестано тражио повећање броја авиона и нове циљеве које ће гађати. Чак је тражио да гађа мостове у Београду. Захваљујући Жаку Шираку то му није одобрено. Безобзирно су, поред осталог, гађане болнице, под оптужбама да се у њима крију српски војници. То је најгубље кршење Женевске конвенције.

Страдање цивилног становништва, на обе стране, од дејства НАТО-а било је енормно. Нажалост, то је све крштено као колатерална штета.

Не могу да заобиђем масовну употребу касетних бомби и муниције са осиромашеном муницијом која оставља трајне последице по становништво.

Интересантно је навести речи генерала Мајкла Шорта, команданта ваздухопловних снага НАТО-а: „Ако немамо стомака за колатералну штету и немамо стомака за ненамерни губитак цивила, онда ћемо престати да постојимо као Савез.“ Он је отворено говорио о намери произвођења патњи грађана Србије: „Људи у Београду такође морају да пате“, био је наслов његовог интервјуа „Њујорк тајмс“ 14. маја 1999. „Нема струје за ваше фрижидере, не можете да идете да радите, јер је мост срушен“, рекао је. То је прави војни програм НАТО генерала – уништити српске фрижидере, уништити српске шпорете, укинути Србима струју и воду... Јуначки нема шта!

Генерал Шорт је могао бити овако ледено отворен само зато што су Срби у јавности Запада већ толико били сатанизовани да више нису ни сматрани људским бићима. Србија је већ толико била оклеветана, да су Весли Кларк и Мајкл Шорт могли до миле воље да разарају а да им због тога нико од званичника Запада не пребази.

Стејт департмент је 19. априла дао званичну процену о 500.000 несталих Албанаца на Косову, „за које се страхује да су мртви“. Месец дана касније амерички министар одбране Вилијам

Ова земља има разлога да се дичи херојством наших пилота и успешности наше ПВО која је успела да обори један од „невидљивих“ авиона, ловац стелт технологије Ф 117-А. Оборен је и авион Ф-16ЦГ, за који се испоставило да је био командни авион 555. ескадриле из Авијана, а да не говоримо о бројним који су погођени и пали у суседним земљама или у море

И СВЕТЛО ОРУЖЈЕ И СРЦЕ У ЈУНАКА

Војска Србије је у последње две године набавила савремене оружје. Како на то гледате?

Добро је што је држава смогла снаге да за своју одбрану обезбеди савремено оружје. Агресија је показала колико смо заостајали за НАТО-ом. Они су користили борбене системе четврте и пете технолошке генерације, а ми друге. Ако је наша војска добро наоружана и још боље обучена, то је гаранција да ће и сто пута неко размислити пре него што нас нападне. Стратегија одвраћања се показала као веома ефикасна. Рекао бих, на крају, да бој бију и светло оружје и срце у јунака.

Којен изјавио је ТВ мрежи Си-Би-Ес да је „нестало“ око 100.000 војно способних мушкараца, и да је могуће да су „убијени“! А генерални секретар НАТО-а Хавијар Солана рекао је, за Би-Би-Си, како се на Косову више „не могу видети мушкарци од 30 до 60 година. То ће бити разјашњено кад уђемо на Косово, и вероватно ћемо видети драматичне чињенице у које чак и не верујемо“. Какве лажи, отворене, гнусне, безочне!

У срамној пропаганди учествовали су бројни новинари, што би захтевало посебну анализу. Довољно је ако наведем само један наслов попут „Гађајте их као псе“. Ти пси су, наравно, били Срби.

Шта вам је било најтеже?

За све нас на највишим војничким дужностима посебно је било болно разбијање СФРЈ и СРЈ, које су извршили протагонисти и хегемони тоталитарне „демократије“, што је организованим лажима претворена у лицемерну демократију чија је истина била отровнија од чисте лажи. Када сам уздигнут на највишу војничку дужност, начелника Генералштаба ВЈ, најјача војна сила на свету, НАТО, извршио је агресију на СРЈ, агресију на Европу. Заправо Европа је извршила агресију на себе саму. Исход те агресије су катастрофална

зверства над српским народом, окупација Косова и Метохије, геноцидно истребљење Срба и њихових матичних држава, рушење градова и села, мостова, привредних субјеката, убијање на хиљаде цивила, међу којима су била и деца. Знао сам да ћемо платити високу цену своје самобитности и да нам агресор неће опростити злочине које су над нама починили. Знао сам да ће наша херојска одбрана од нападача и убица бити основа за оптужбу за злочине које нисмо починили, а за које смо осуђени.

Од агресије наоვაмо у делу јавности недовољно се цени све оно што је наша војска урадила на очувању суверенитета и територијалног интегритета земље.

Разговарао
Звонимир ПЕШИЋ
Извор: Печат

Рат НАТО-а против Србије (СРЈ)

ОТКРИВАЊЕ ГЛОБУСА ЗА АНГЛОСАКСОНСКЕ ИНТЕРЕСЕ

Српска страна имала је жртве после овог рата. И још увек верујем да НАТО мора да плати надокнаду за то. Заиста нисам могао да поверујем својим очима кад сам сазнао да је НАТО са овим списком грехова у вери предложен за Нобелову награду за мир ове године. Можете га задржати само са Хамлетом и рећи: Осло или Хаг – питање је сад, каже у интервјуу за „Спутник“ Вили Вимер, доајен немачке, али и европске политике, бивши посланик Бундестага, некадашњи државни секретар Немачке, бивши потпредседник Парламентарне скупштине ОЕБС-а.

за мир ове године. Можете га задржати само са Хамлетом и рећи: Осло или Хаг – питање је сад! По мом мишљењу, то је нешто што још нисмо превазишли. Чињеница да смо учествовали у овом рату којим је прекршено међународно право. Вођени су и други ратови по истом обрасцу након тога. То је учињено променом такозваног новог стратешког концепта НАТО-а од пролећа 1999. године. Од тада, према мом мишљењу, НАТО вршља по свету кршећи међународно право. Узгред, на основу стратешког концепта на који немачки Бундестаг никада није дао сагласност. Организацију попут НАТО-а можемо посматрати само на основу прописа Уједињених нација.

Тек када учинимо Повељу Уједињених нација мерилом за наше акције, можемо створити регионалну безбедносну организацију попут НАТО-а. То је био разлог за приступање Немачке НАТО-у 1956. године. То је била одбрамбена организација са строгом регионалном границом. Оно што се догодило 1999. године учинило је НАТО глобалним снабдевачем војних услуга за Сједињене Државе. То значи да смо променили карактер НАТО-а, мимо немачког

Вили Вимер, негдашњи државни секретар Немачке

Све је почело фабрикованом лажи у селу Рачак

Пре 21 годину, 24. марта 1999. године, НАТО је покренуо агесијски рат против Југославије са немачким учешћем. У то време Вили Вимер је био високи функционер ОЕБС-а и учествовао је у пресудним преговорима са Београдом. У интервјуу се осврће иза кулиса тадашње политике безбедности.

Господине Вимер, шта Вам данас пада на памет кад помислите на НАТО бомбардовање 1999. године?

Деведесете смо донели две главне одлуке. С једне стране, о рату против Савезне Републике Југославије, потпуној промени међународног права. До тада смо заиста били везани Повељом Уједињених нација и пратећим ратним одметницима. И друго (и ту патимо у вези са епидемијом): Имамо политику „мршаве државе“. Данас видимо да имамо државу која се више не може носити са изазовима са којима се суочавамо. По мом мишљењу, деведесете су донеле две велике промене за Савезну Републику Немачку. Не само да је прошло 21 годину од напада на Београд, већ и 81 година од почетка Другог светског рата. Створили смо ситуацију у којој смо

се као Савезна Република Немачка и као НАТО поставили на правни статус оних који су започели рат против Пољске 1. септембра 1939. То се мора посматрати у овом контексту, јер је читав „цивилизацијски напредак“ Другог светског рата био Повеља Уједињених нација, која би у овој димензији требало да онемогући рат. То смо бацили у воду на америчко инсистирање, баш као што смо створили гипку државу неспособну да се носи с проблемима друге врсте. То је било 1990-их и кулминирало је ратом против Савезне Републике Југославије који је прекршио међународно право.

Били сте потпредседник ОЕБС-а у време напада. То значи да сте такође били добро обавештени о немачким акцијама у Србији. Који су били задаци СРН у Југославији и које су жртве доносили ови напади?

Српска страна имала је жртве после овог рата. И још увек верујем да НАТО мора да плати надокнаду за то. Заиста нисам могао да поверујем својим очима кад сам сазнао да је НАТО са овим списком грехова у вери предложен за Нобелову награду

Бундестага и воље немачког народа. Данас у НАТО-у нисмо у складу с одлукама немачког Бундестага. Ако размислимо о томе зашто ствари иду наопако на тако многим подручјима у овој републици, то је почело са ратом против Југославије и кршењем међународног права.

Али, 1999. године Бундестаг је гласао за мисију. Како сте убедили Бундестаг у то време?

Била је то последња побуна слободне немачке штампе која је на то одговорила. По завршетку рата, ВДР је емитовала опсежну документацију. То је био последњи подвиг бесплатног јавног медија. Речено је: Почело је једном лажи. Немачка влада није могла да заобиђе Бундестаг, али је изашла са ставом који је гласио: Ми нападамо НАТО-у и морамо учествовати, без обзира на то шта се десило. О овом рату лагали су нас министри Шапринг и Фишер, као и канцелар Герхард Шредер. Једноставно је! Знате да су новинари који су снимили овај филм тада послати у пустињу!? То је стварност о којој се не говори у пригодним говорима о догађајима у прошлом веку, сада се суочавамо са политичком одговорношћу.

Ви говорите о масакру у Рачку, који је данас контроверзан?

Имам у виду Рачак и друге ствари. Ишао сам у ОЕБС-у и тражио фински извештај о истрази од тадашњег аустријског председника Савета ОЕБС-а. Прихваћен је на састанку, а никада није био достављен. Још увек нас лажу и обмањују о узроцима овог рата. Кажем то одлучно: одлука против Југославије донета је 1989./1990, када је Амерички конгрес прекинуо годишња плаћања Београду, јер Југославија више није могла да извршава своју функцију у односу на Совјетски Савез, јер је и сам Совјетски Савез посустајао. То је Американцима уштедело новац који су деценијама давали Југословенима. Затим је уследио захтев Београда Европској заједници да обезбеди око четири милијарде долара за спас Југославије. Европска заједница то није могла. До данас смо потрошили много више од тог износа али остало нам је само јад. То је немачка и европска политика онако како смо је добили од Савезне владе, која је створена под Герхардом Шредером 1998. године.

Вратимо се Рачку: мислите ли да се овај масакр никада није догодио?

Колико год да су резултати истраге процурили, били су врло различити, а представио их је амерички представник ОЕБС-а Вилиам Вокер на такав начин да је створен разлог за рат, да би се креирао и легитимисао напад против Савезне Републике Југославије. Била је то лаж и обмана од почетка до краја! Укључујући хуманитарне акције које је НАТО наводно спровео зато што је геноцид морао бити спречен. Сви извештаји које смо добили, укључујући и Бундестаг, јасно су рекли да на овом простору није било кретања становништва пре и после НАТО бомбардовања Београда. Као и често, лагали су нас и варали.

Ову интервенцију НАТО-а описујете као рат супротан међународном праву. Да ли је српски приступ био у складу са међународним правом или није било кршења људских права на југословенској страни?

То може одлучити ко жели. Да се цео овај спор заиста завршио у Хагу, имали бисмо потпуну расправу о свим околностима. И још увек заговарам да је то могуће. Не бих имао ништа против да се НАТО-у суди у Хагу како смо били ослобођени ове мане. Јер оно што нам је представљено лежи на нашој души и нешто је што не представља добро за будућност.

Зар то није био случај у Хагу? Уосталом, Милошевић је осуђен ...

Била је то правда победника, ништа друго. То није имало никакве везе са расветљавањем овог рата. Знамо за околности изручења Милошевића у Хаг. Морате све то да објасните у коректном процесу. Процес који смо имали у Хагу од почетка до краја, није био фер ни праведан.

Именовали сте одговорне за немачку инвазију: Шарпинг, Фишер, Шредер. Међутим, Шредер је 2014. признао да је прекинуо међународно право. Како се то може објаснити? Зар није потписао свој властити суд с тим?

Изузетно ценим адресирање одговорности. Али, наравно, то јасно говори о томе

НАТО је сејао смрт и рушио све што је с муком саграђено

да такве изјаве можемо јавно добити од бившег канцелара, а ниједан немачки суд, немачко тужилаштво не обазире се на Устав наше земље и кривични закон, не налази да је федерална влада одговорна. Ово показује да људи овде мисле да се одређена дела могу учинити без да буду кажњена. Изричито кажем: Часно што је што је Шредер то изјавио. Издвојио се од Тонија Блера, Била Клинтона, Маделен Олбрајт и многих других.

Какав је утицај ова интервенција има на каснију безбедносну политику и безбедносну ситуацију? И да ли је то вредело?

Наравно да није вредело. Био је то геостратешки потез који одговара Вашингтонској одакли с од завршетка хладног рата увек могло чути: хладни рат је завршен, а ми, Американци, смо победници. Сада Русе избацујемо са Балкана, далеко преко Црног мора. Тада је то била декларисана политика. И није била само декларисана само према Руској Федерацији, већ је отворила глобус за англосаксонске интересе - све до Авганистана, Ирака, Сирије. Био је то почетак злослутног развоја који је бивши прслук од вредности претворио у шалу. Сада видимо последице. Нигде не можемо створити више мира који чини одрживу основу за будућност јер смо милитаризовали све. Избеглички и миграциони покрети са којима имамо посла непосредно су резултат. То је било и у вези са ратом против Југославије. Имали смо стотине хиљада људи у нашој земљи који нису имали будућности у својој домовини. То је декларисана политика Запада. Запад не разликује, уништавање Повеље Уједињених нација, од правног разумевања које је, очигледно, одржано 1. септембра 1939.

Једном сте рекли да НАТО никада не би донео одлуку о почетку рата да је Хелмут Кол био канцелар. Зашто?

Јер је читао развој унутрашње политике

Савезне Републике (Немачке) показао једну ствар врло јасно: канцелар Хелмут Кол је морао нестати и више није смело да се деси да буде изабран. У томе су учествовале снаге из ЦДУ / ЦСУ, да би се омогућио рат. Овај рат се не би догодио са Хелмутом Колом. Ја сам лично тада имао поверљиве разговоре с њим и с тадашњим југословенским председником Милошевићем. Знао како су ствари сређене како би се дошло до мирних решења на Балкану. Све то време декларисана америчка политика вођена је у другом правцу. То са купусом не би било могуће, јер би вам биле потребне такве јадне цифре као што смо их имали у савезној влади.

Какав је тада био разговор под Колом?

Године 1995. био сам са највишом делегацијом Парламентарне скупштине ОЕБС-а код југословенског председника Милошевића. У то време он је нападао велике делове немачке политике. Заједно са својим међународним колегама успео сам да формирам став на лицу места, а затим сам то представио немачком канцелару Хелмуту Колу, након мог повратка у Бон. Потом је потпуно променио свој став према Југославији. Омогућио ми је да одлазим у Београд довољно често да разговарам са Милошевићем о проблемима. Преговори са представницима југословенске владе одвијали су се и у мојој приватној кући, уз учешће високих представника Кабинета канцелара. Имајући то у виду, знам о чему говорим у овом контексту. Американци су желели рат и свако мировно решење које је могло бити формулисано на Балкану морало је да онемогући. На исти начин на који су Клинтон и Олбрајт подстицали те напоре, изградили су мостове и осигурали да се Уједињено Краљевство неће распасти захваљујући претходним договорима. Развој какав данас имамо.

Извор: Спутник

Прва жртва у агресији НАТО-а на СРЈ

А КАД ПАДНЕ НОЋ

Прошла је 21 година од како је на стражи пројектилом испаленим из авиона западног војног савеза погинуо деветнаестогодишњи Београђанин Саша Стајић.

Његови родитељи у неутешном болу проводе дане поносни на свог сина коме је прерано угашен живот, свесни тежине злочина који је починио НАТО.

Неће бити заборављен:
војник Саша Стајић

Тужан и поносан отац: Душан Стајић

Деветнаест најразвијенијих земаља света, предвођених Сједињеним Америчким Државама тог 24. марта 1999. године, после до тада невиђених лажних оптужби и режираних сцена, без одлуке Савета безбедности УН окомиле се на малу државу, рањену од надирућег албанског тероризма, сејући смрт и дрско правдајући тешке злочине. У сведимензионалној агресији НАТО је користио готово сва дозвољена и недозвољена средства, показујући моћ која то није јер, како је то неко приметио, правда је јача од сваке обмане. Упркос снажној психолошко-пропагандној операцији које је предузео НАТО широм света, кљукајући медије тешким неистинама, безочним лажима и производним тумачењима агресије, за коју су говорили да је реч о ваздушној кампањи, интервенцији или бомбардовању непослушних, истина је продирала у све крајеве света.

Мета је тог пролећа била цела Србија, при чему нису били поштеђени ни цивилни циљеви. Прве вечери агресије СРЈ је била засута ракетама типа томахавк из бродова, удаљених више од хиљаду километара. Кренули су и авиони из којих су лансирани пројектили. Један од њих погодио је касарну „Милош Шарановић“ у Даниловграду, то јест тамошњи хангар. У то време на стражи је био војник Саша Стајић из Београда. Он је уједно био прва жртва агресије НАТО-а.

Како је погинуо јединац

О томе пуковник у пензији Радивоје Здравковић прича:

„Као официр за морал био сам у 326. артиљеријско-ракетној бригади у Даниловграду, која је била посебно одабрани

циљ. Хтели су да је онеспособе за борбе на дејства у одбрани отаџбине.

Око 20 часова из Авијана према СРЈ кренули су авиони НАТО-а, накрцаји смртоносним теретом. Напали су изненадно, мучки, лишени сваког људског морала и војничких вредности.

Први напад извршен је на касарну *Милош Шарановић* у Даниловграду. Две металне грдосије у ниском лету истовариле су разорне бомбе на хангар у којем су дан раније била смештена артиљеријска оруђа. Следи други напад и бомбе сеју у селу Грлић и око складишта муниције на Тарашу.

У касарни је било само неколико војника: стражар у команди, пожарни код хангара ракетне технике и два војника која су им носила вечеру.

Стравичан рушилачки напад, ужасан призор и прва жртва. Гине Саша Стајић, син Милене и Душана Стајића из Београда. Покосише га у цвету младости. Војници Иван Цолић и Ђорђе Галетин тешко су рањени“, присећа се Здравковић.

Саша је рођен је 16. августа 1978. године у Београду. Живео је живот као и сва друга деца у то време. Красили су га марљивост, правдољубивост, поштење, човечност, дружељубивост и приврженост родитељима.

„Завршио је средњу машинску школу. Одржавао нас је у животу 21 годину. Замислите колико сам био поносан када је 1998. године стасао за војску и отишао да часно испуни обавезу према својој отаџбини. Војску је служио у Црној Гори, у Даниловграду. Тада се већ шушало о агресији. На полагању свечане обавезе били смо супруга и ја. Угледасмо га у униформи: леп као и сви његови другови. Били смо узбуђени“, казује Сашин отац Душан и наставља:

Споменик погинулим војницима и старешинама у Даниловграду

Србија памти

„После се неколико пута јављао телефоном. Појавио се 7. марта, дошао на одсуство. Честитао мајци Дан жена. Неки црв сумње прорадио је у мени. Да није самоиницијативно отишао из јединице? Да не буде компликација...

...А онда је изненада стигао телеграм. Послао га генерал Саво Обрадовић. Можете да замислите шта је писало. Трагедија. Оде заувек син јединац. Сахрањен 27. марта уз војне почасте. Дошли његови другови. Туга голема. Одликован је Орденом за заслуге о областима одбране и безбедности трећег степена“.

Супружници Стајићи подигли су споменик сину. Тамо одлазе често.

„Сваке године 24. марта одем у Даниловград. Дан раније овде обележимо годишњицу. На месту Сашине погибије положим венац, на спомен-обележје погинулим припадницима војске од 1991. до 1999. – такође. Запаљимо тамо свећу. Попричам са људима. До пре неколико година долазили су и представници Црне Горе. Сада их више нема...”

Од тада у дому Стајићевих туга траје 21 годину. Све је, како сазнајемо, лакше током белог дана. А када падне ноћ и супружници се препусте мислима, настаје родитељски пакао...

„Саша је дуго био заборављен. Тек на комеморацији организованој испред зграде Министарства одбране 2014. године, поново је споменуто његово име“. У Нишу, у Спомен-соби Копнене војске на истакнутом месту постављена је Сашина фотографија. Тамо се чува и текст који сам написао“, наглашава отац Душан.

Војници, кажу, гину два пута. Најпре када им се угаси живот, а други пут када их сви, осим најмилијих, забораве. Србија неће дозволити да име и лик часног војника Саше Стајића падне у заборав.

3. П.

Вест која је растужила Србију

ОДЛАЗАК ПОЗНАТОГ ЛЕКАРА, ЛЕГЕНДАРНОГ РАТНОГ ХИРУРГА

Од последица инфекције ковидом 19, у зору 14. априла преминуо др Миодраг Лазић, директор Ургентног центра КЦ Ниш

Болно и далеко одјекнула је тужна вест јуче рано ујутру кроз Србију и Републику Српску. После петнаестодневне борбе против ковида 19 преминуо је др Миодраг Лазић, дугогодишњи лекар на Хируршкој клиници нишког Клиничког центра, директор Ургентног центра КЦ Ниш и први ратни хирург и ортопед - добровољац на ратиштима у Босни и Херцеговини и Републици Српској у периоду између августа 1991. и фебруара 1996. године. Омиљеном лекару и колеги, пријатељу, хуманисти, у тишини и са сузама у очима почаст су минутом ћутања одали запослени на свим клиникама, институцијама и у заводима КЦ Ниш, који су тачно у осам часова јуче ујутру на трен прекинули своје редовне обавезе. И испратили омиљеног др Лазу у вечност. И у легенду.

Много тога остаје као незаборав из живота, стваралаштва и каријере др Миодрага Лазића. Патриота какав се ретко рађа, као добровољац почетком августа 1991. године затражио је и добио од руководства Хируршке клинике нишке Градске болнице неплаћено одсуство и запуту се у Републику Српску Крајину, на ратиште. Отишао је у болницу у Двору на Уни, потом збрињавао страдале у Глини и Костајници, а јуна 1992. године раме уз раме са војском Српске Крајине учествовао је у пробоју коридора. Одмах после тога јавља се као хирург-добровољац у болницу „Коран“ на Палама, где је збрињавао страдале пуних годину дана. Др Лазић је био иницијатор за формирање и један од оснивача велике ратне болнице „Жица“ у Блажују код Сарајева на самој линији фронта.

У овој болници, као једини хирург на подручју Српског Сарајева провео је пуне три и по године. Радећи буквално даноноћно све до фебруара 1996. године, др Миодраг Миша Лазић остаће заувек запамћено као хирург и ортопед који је током четрдесетак месеци вођења ратне болнице обавио око четири хиљаде тешких и компликованих операција рањених бораца ВСРС и цивила у тоталној анестезији и још више од 8.000 хируршких захвата друге врсте. Остао је у Блажују и два и по месеца након потписивања Дејтонског споразума, како би био са својим пацијенти-

Миодраг Миша Лазић

ма, а на поласку за Ниш је рекао: „Одлазим са сетом и тугом. Поносан сам што сам се борио и што сам делио добро и зло са херојским народом Српског Сарајева и Републике Српске, а тужан и сломљен због њихове велике трагедије. Јер, ја сам био и остао део тог народа.“ Вирусом корона др Лазић инфициран је на радном месту, у Ургентном центру КЦ Ниш пре петнаестак дана и одмах пошто је тестом утврђено да је позитивни збринут је на једној од клиника центра. До пре три дана био је свестан и комуникативан. Предосећајући да ће изгубити животну битку једној од колегиница из Ургентног центра оставио је опроштајно писмо.

„Отишао сам часно и поштено. Као директор УЦ два месеца пред пензију, стајао сам испред својих људи, драгих доктора и сестара. Стајао сам на првој линији, нисам се крио, напротив био сам испред свих знајући да са свим својим болестима и годинама имам велики ризик, али част и понос ми нису дозвољавали да се склоним. Такав сам био на Крајишком ратишту годину дана, на Сарајевском ратишту четири године, за време НАТО бомбардовања. Нећу да одем тихо, хоћу да одем онако какав сам био читав живот, а то знају моји пријатељи, колеге, породица. Сви су ми говорили да се склоним, али ја то себи никад не бих опростио. Моји вољени Крајишници, пријатељи из Републике Српске за које сам жива легенда заувек искрено ће плакати сви јер су увек веровали да сам неуништив. Колико сам ових дана добио порука подршке. Волим вас заувек. Моји унуци и унука Мила остају без деде, ћерке и син да не тугују него само напред. Буди-

Телеграм саучешћа
породици преминулог
Миодрага Лазића

ЗА ЖИВОТА ХЕРОЈ

Председник УВПС Љубомир Драгањац упутио је породици преминулог лекара Миодрага Лазића телеграм саучешћа следеће садржине:

Болно и снажно одјекнула је вест да нас је напустио легендарни ратни хирург и надалеко познати лекар Миодраг Лазић. Његов живот био је испуњен доброчинством, хуманошћу и надуљудском борбом за животе људи. Мало је таквих људи на овоме свету. Мало је таквих патриота и родољуба. Ишао је стопама свога оца Драгољуба, пуковника и pilota, оснивача Удружења војних пензионера Србије и првог председника организације у Нишу којег је и надвисио.

Миодраг ће остати упамћен као лекар који је дословно, упорно и доследно испуњавао Хипократову заклетву, коју је у много чему и надвисио. Живео је чистан живот, достојан човека, за живота је постао легенда и народни херој.

Саучествујући у породичној али и општедруштвеној жалости желим да вас утешим речима да будете поносни на свога супруга и оца.

Србија ће умети да чува успомене на лик и дело свог доктора-легенде.

Сахрањен Миодраг Лазић

ИСПРАЋЕН УЗ „МАРШ НА ДРИНУ“

Директор Ургентног центра у Нишу, Миодраг Лазић, сахрањен је 18. априла на Новом гробљу у Нишу. Због посебних мера које су на снази услед епидемије корона вируса сахрани су присуствовали само најближи чланови породице.

Нишлије су се од свог омиљеног лекара опростили дугим аплазом и уз звуке „Марша на Дрину“ који су одјекивали читавим градом. Запослени у Ургентном центру су у време сахране, у 14 часова, минутом ћутања одали почаст свом доскорашњем директору. За његов рад у Републици Српској, патријарх Павле га је одликовао Орденом Светог Саве.

те поносни на мене. Драге моје колеге, Марија, Боки, Брале, Кандо, Сунчице и Мацане, драге моје сестре које сте ми увек веровале, збогом. Вољеној Ани, ратном другу и жени порука: буди храбра и чврста због деце и унука, а горе на оној страни, једнога дана бићемо поново заједно.

У Нишу мојим пријатељима посебан поздрав.

Последња ми је жеља да ме испратите песмом „Марш на Дрину“.

Тома Тодоровић
Извор: Политика

Председник УВПС интервенисао
код Управе за војно здравство

ЗАШТО РЕЦЕПТИ САМО НА ДВА МЕСЕЦА

Поводом различите примене исписивања рецепата и издавања лекова у војноздравственим установама председник УВПС Љубомир Драгањац се 6. априла обратио Управи за војно здравство писмом следеће садржине:

„Из наших општинских организација Удружењу војних пензионера Србије обраћају се чланови старији од 65 година информацијом да се особама које они упућују у војноздравствене установе ради преузимања рецепата и лекова, не издају рецепте на шест месеци, како је регулисано, већ само за два.

С тим у вези молимо вас за објашњење, како бисмо информисали чланове УВПС“.

Овера рецепата

ДРУГАЧИЈЕ У ХИТНИМ СЛУЧАЈЕВИМА

Изменом наређења Управе за војно здравство, регулисано је да се прописани рецепти војним осигураницима за лекове којих нема на стању у војним апотекама оверавају од стране војне апотеке и након тога лекове војни осигураници подижу у апотекама са којима Фонд за СОВО има потписан уговор.

Изузетно, у хитним случајевима, када је неопходно хитно започињање прописане терапије, војни осигураници могу набавити лек без оверавања рецепта у војним апотекама, након чега се подноси захтев за рефундацију трошкова набављеног лека Фонду за СОВО, који ће вршити рефундацију трошкова уз сагласност Управе за војно здравство МО и став и мишљење да се радило о хитном медицинском стању, које је захтевало хитно започињање терапије.

Из Фонда за ПИО

БЕЗ ОБУСТАВА РАТА КРЕДИТА

Одлуком Народне банке Србије Фонд ПИО неће обустављати административне забране од пензија корисника по основу рата за банкарске кредите почев од исплате пензија за март 2020. године. Застој у отплати обавеза (мораторијум) односи се на кредите код банака и наступа најкасније 31. марта 2020. године. Мораторијум не може трајати краће од 90 дана и трајаће док траје ванредно стање које је уведено због пандемије.

Овом одлуком Народна банка Србије је прихватила предлог Фонда ПИО да се, у складу са околностима, омогући примена мораторијума дужницима банке који су пензионери и за које се отплата рата кредита врши обуставом по основу административне забране.

Уколико дужник пензионер одбије мораторијум, односно жели да у току трајања ванредног стања настави са редовном отплатом кредита – то може учинити уплатом рате банци.

Крушевац

У КОНТАКТУ СА ЧЛАНОВИМА

Чланови ГрОд УВПС Крушевац у сталном су контакту са чланством, а ситуација се редовно прати. Неколико пута су контактирани повереници у Расинском округу и прикупљене информације о ситуацији код чланства, везаној за епидемију

изазваној вирусом. Обављен је разговор и са поручником Немањом Васиљковићем, из Санитетског одељења, који је обавестио да нема заражених војних пензионера, те да је ситуација што се лекова тиче стабилна.

Телефон Санитетског одељења је 037/416-187, радним данима од 8 до 12 часова, викендом од 9 до 11 часова.

Војни пензионери се придржавају мера које је увела влада Р. Србије.

Психолошка подршка припадницима МО, ВС и војним пензионерима

АКО ЗАТРЕБА

Припадницима Министарства одбране и Војске Србије и пензионисаним припадницима МО и ВС који су у самоизолацији због епидемије Корона вируса психолошку подршку обезбеђује Управе за кадрове Сектора за људске ресурсе, током ванредног стања, у радно и ванрадно време, позивом на бројеве телефона:

Телефони у Управи за кадрове Сектора за људске ресурсе:
064 8874 640; 064 8874 641.

Телефони у командама и јединицама ВС:

Психолошку подршку припадницима ВС којима је одређена мера самоизолације и пензионисаним припадницима ВС који за тим имају потребу, пружаће психолози ВС за све време трајања ванредног стања због спречавања ширења вирусне инфекције „COVID-19“.

За гарнизоне Београд, Пожаревац, Ваљево, Краљево, Рашка, Шабац и Крагујевац: 064 8874 642; 064 8874 643; 064 8874 644.

За гарнизоне Нови Сад, Бачка Топола, Сомбор, Зрењанин и Сремска Митровица: 064 8874 645; 064 8874 646; 064 8874 647.

За гарнизоне Врање, Лесковац, Ниш, Прокупље, Крушевац и Зајечар: 066 8730 144; 064 8874 648; 064 8874 649.

На наведене телефоне могу се обраћати пензионисани припадници Војске Србије којима је потребна психолошка подршка у току периода изолације. За психијатријске савете, рецепте и савете у вези са лечењем инфекције корона вирусом неопходно је да се обрате надлежним војноздравственим установама Управе за војно здравство.

Припадници МО и ВС, као и пензионисани припадници МО и ВС, могу затражити савете и помоћ психолога Управе за кадрове и на и-мејл адреси psiholog@mod.gov.rs.

На сајту Одељења за развој психолошке делатности Управе за кадрове налазе се актуелни садржаји, информације и смернице за поступање, самопомоћ и узајамну подршку у ситуацији ванредног стања због пандемије коронавируса, намењени свим припадницима МО и ВС, који су доступни на веб адреси www.psiho-log.mod.gov.rs.

Фонд за СОВО у новонасталим околностима

ТРИ НАЧИНА РАДА

На основу Закључка Владе Р. Србије 05 бр. 53-2561/2020 о обустављању рада са странкама путем непосредног контакта у свим органима државне управе, Аутономне покрајине Војводине и јединицама локалне самоуправе, посебним организацијама, установама, јавним предузећима и другим организацијама којима је оснивач или већински власник Р.

Србија, аутономна покрајина или локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 35/2020), обуставља се рад са странкама путем непосредног контакта.

Послови који су се до сада обављали непосредним контактом са странкама вршиће се писаним путем, електронском поштом или телефонским позивом.

Подношење поднесака можете вршити: (1) писаним путем на адресу ул. Крунска 13 Београд, (2) путем и-мејл адресе fondsovo@mod.gov.rs и (3) телефонским позивом на број 011/3203-137.

Обустављање рада са странкама, непосредним контактом, спроводи се до дана престанка ванредног стања.

Здравствени картони из ВМЦ Карабурма пребачени
у ВМЦ Славија

МОРАЛО ЈЕ ТАКО

Како нас је обавестио председник Општинског одбора Звездара Милован Лалић, због претварања ВМЦ Карабурма у болницу за смештај оболелих од корона вируса, здравствени картони војних осигураника који гравитирају ка тој војноздравственој установи и имају изабраног лекара у ВМЦ Карабурма пренети су у ВМЦ Славија. За издавање рецепата се стога треба обраћати ВМЦ Славија.

Још једном потврђена брига о људима

ДОБРОТОМ ДО ЛЕКОВА

Како наш народ каже невоље обично дођу у јатима. У последњих више од једног месеца велики проблем задаје нам корона вирус. Мере које је подржала држава погодиле су многе старије пензионере.

Нашем удружењу путем и-мејла обратио се војни пензионер старији од 65 година који живи у делу Новог Београда познатијем по називу Бежанијска коса. Пожалио се да не може да дође до потребних лекова за редовну терапију. Наиме, његова кћи станује на периферији града и не може да се превезе до свога оца јер је заустављен градски и приградски аутобуски саобраћај, а она нема аутомобила.

Брзо је прорадила војнопензионерска солидарност. Информација је пренета Милану Калчићу, председнику Месне организације УВПС „Бежанијска коса“. Он је ступио у везу са управником амбуланте на Бежанијској коси Асјом Поповић, која је проблем разрешила тако што је назвала ВМЦ „Славија“, одакле су јој издиктирали податке из здравственог картона војног пензионера, исписала рецепте, а онда су подигнути лекови и војни пензионер тако дошао до потребних медикамената.

У овом случају месна организација је реаговала брзо и решила проблем.

Због забране кретања војни осигураник С. И. која живи сама, није имала ко да јој донесе лекове. Када су из Управе за традицију, стандард и ветеране покушали да јој доставе медикаменте, испоставило се да она нема здравствени картон у Београду, то јест да се тај документ налази у Шапцу, јер је она тамо одлазила повремено и подизала рецепте и лекове за редовну терапију.

И овога пута Општински одбор УВПС Новог Београда реаговао је правилно, прилежно покушавајући да проблем реше. Успело се у томе захваљујући пожртвовању и ангажовању др

Асје Поповић, управнице амбуланте „Бежанијска коса“. Војни осигураник С. И. добила је лекове. Свему реченом додајемо и податак да се у решавању овог и других случајева посебно ангажовао председник Месне организације УВПС „Бежанијска коса“ Милан Калчић.

Захваљујући агилности у решавању проблема војних пензионера, двојица наших колега учланили су се у УВПС управо на Бежанијској коси.

Снабдевање војних пензионера старијих од 65 година и даље остаје на снази онако како је регулисано. У надлежан ВМЦ одлазе њихова деца, комшије или волонтери који, са њиховом здравственом легитимацијом и личном картом, преузимају рецепте, подижу лекове у апотеци и односе их до стана војног пензионера.

Волонтере треба позивати на телефоне локалне самоуправе (општине на којој војни пензионер живи).

Уколико војни пензионери немају деце, ако не могу да се ослоне на комшије и ако им се не одазову волонтери из локалне заједнице (општине), изузетно могу да се обрате УВПС. Удружење ће у сарадњи са Управом за традицију, стандард и ветеране сутрадан организовати доставу лекова. При томе пријаве се примају свакога дана изузев суботе од 10,00 до 12,00 часова. Пријаве ће примати Звонимир Пешић на телефоне: 060/0315-233, односно 5233 (број у мрежи УВПС). или путем и-мејла

uvps.veteran@gmail.com.

Треба имати у виду изузетност јер ће лекове достављати старешине и цивилна лица који раде у Управи за традицију, стандард и ветеране. С обзиром на то да су њима у условима ванредне ситуације придодати и други задаци и да су преоптерећени, треба водити рачуна да се та могућност користи само ако ни једна друга није могућа.

Додела социјалне и хуманитарне помоћи у фебруару 2020. године

УПЛАТА НА 32 АДРЕСЕ

На основу Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи Удружења војних пензионера Србије, Изврши одбор је на седници одржаној 12. марта 2020. године, размотрио захтеве достављене у фебруару 2020. године, и на основу прописаних критеријума и испуњених услова, донео је одлуку о додели једнократне социјалне и хуманитарне помоћи:

А) Материјално стање

На основу члана 5.а у вези са чланом 4. став 1. тачка 1. Правилника

ОпОр Прокупље МИ: 36.000,00 – по члану 7.453,05 динара;
ОпОр Зајечар МД: 44.000,00 – по члану 5.215,20 динара;
ОпОр Земун СБ: 36.000,00 – по члану 12.240,53 динара;
ОпОр Краљево РИ: 32.000,00 – по члану 10.940,53 динара;
ОпОр Нови Сад РЗ: 38.000,00 – по члану 13.748,18 динара;
ОпОр Нови Сад ЕГ: 36.000,00 – по члану 5.132,71 динара;
ОпОр Нови Београд ИБ: 38.000,00 – по члану 8.345,76 динара;
ОпОр Ћуприја ВД: 32.000,00 – по члану 13.662,63 динара;
ОпОр Прокупље ПН: 38.000,00 – по члану 7.678,00 динара;
ОпОр Крагујевац МБ: 36.000,00 – по члану 8.267,17 динара;
ОпОр Ваљево ДД: 36.000,00 – по члану 10.319,37 динара;
ОпОр Обреновац ММ: 32.000,00 – по члану 8.830,98 динара;
ОпОр Нови Београд ДР: 38.000,00 – по члану 6.938,44 динара;
ОпОр Алексинац МЗ: 32.000,00 – по члану 8.333,34 динара;
ОпОр Нови Сад РЖ: 32.000,00 – по члану 15.29,90 динара;
ОпОр Ниш ЦД: 32.000,00 – по члану 7.069,98 динара;
ОпОр Земун ИД: 27.000,00 – по члану 12.469,10 динара;
ОпОр Земун ПЖ: 32.000,00 – по члану 14.435,15 динара;

Б) Здравствено збрињавање

На основу члана 5.а у вези са чланом 4. став 1. тачка 2. Правилника, без ограничења по издржаваном члану.

ОпОр Нови Београд КЛ: 20.000,00
ОпОр Нови Београд БС: 15.000,00
ОпОр Зајечар ВБ: 20.000,00
ОпОр Чукарица СЉ: 20.000,00
ОпОр Прокупље СМ: 20.000,00
ОпОр Ћуприја СП: 20.000,00
ОпОр Смедерево ДУ: 10.000,00
ОпОр Чачак ДМ: 25.000,00
ОпОр Нови Сад ЈБ: 25.000,00
ОпОр Прокупље ЈМ: 15.000,00
ОпОр Суботица ЛМ: 25.000,00
ОпОр Ниш ДМ: 10.000,00
ОпОр Обреновац ЦМ: 20.000,00
ОпОр Земун ЈМ: 15.000,00

Новчана средства су уплаћена на текуће рачуне 13. марта 2020. године.

Извршни одбор

Осмомартовско дружење у Нишу

НИСУ ЗАБОРАВЉЕНЕ

Градски одбор УВПС Ниш је 5. марта ове године, скромно, али достојанствено у Дому Војске Ниш, организовао дружење за припаднице лепшег пола – породичне пензионерке.

Пријему су присуствовале чланице удружења из свих месних организација, тако да је то, за неко време, била Градска организација у малом.

Даме су, укратко, обавештене

о раду удружења, а указане су им могућности у областима у којима могу навише да испоље своју активност у оквиру рада организације.

Позване су да се пријаве за излете, где је дружење својерестан лек за душу.

Уз пригодно послужење и даривање цвећа, дружење је било веома пријатно.

3. Јашовић

Инжињерци никада не посустају

СУСРЕТ ГРАДИТЕЉА

Дуга је традиција (више од 15 година), како се инжињерци бивше ЈНА окупљају на негдашњи Дан инжињерије. Прослављан је 7. март, када је за око 4.000 рањеника у НОР-у обезбеђен мостовни прелаз преко Неретве.

Овога пута окупиле се четрдесетак инжињераца, уз незаборавно дружење и евоцирање школских и поратних успомена, мање у односу на број који се очекивао. Дружили су се и били весели баш као да су били у пуном слављеничком саставу.

Најстарији учесник сусрета био је деведесетогодишњи Милан Луковић, веома друштвен и весео човек.

С. Стојановић

Обележавање
Дана жена у
КрушевцуИЗМЕЊЕН
ПРОТОКОЛ

Градски одбор УВП Крушевац, на својој седници одржаној крајем фебруара, одлучио је да ове године обележавање 8. марта за припаднице лепшег пола – породичне пензионере, због новонастале ситуације и немогућности старијих чланица да дођу на дружење, буде другачије.

Донета је одлука да се свим припадницама лепшег пола, уместо каранфила пошаљу честитке са најлепшим жеља-

ма за добро здравље, личну и породичну срећу. Послато је 110 честитки, односно свим припадницама лепшег пола нашег Удружења, које покрива Расински округ.

Велику заслугу у реализацији ове активности имају секретар ГрОД Горан Мишковић и благајник ГрОД Раданка Вуловић.

Део чланова ГрОД са председником Душаном Самарцићем на челу, посетили су 6. марта особље Гарнизонске амбуланте у касарни „Цар Лазар“ у Крушевцу и припадницама лепшег пола, уз каранфил, честитали празник. У саставу ове делегације биле су и председница здравствене комисије Др Милка Јовановић и благајник Раданка Вуловић.

мр А. Симоновски

Телефонска седница Општинског
одбора Вождовац-Савски венацИНФОРМИСАЊЕ У ПРВОМ
ПЛАНУ

Из Општинског одбора УВПС Вождовац – Савски Венац приспела је информација о активностима организованим у последњих неколико дана. Најпре је констатовано да према подацима са терена ниједан члан до сада није инфициран вирусом корона.

У складу са планом и програмом активности за 2020. годину, 11. априла одржана је седница Општинског одбора Вождовац-Савски Венац, али телефонским путем. Том приликом председник ОпОД Добривоје Димитријевић упознао је чланове тог тела о активностима које руководство УВПС предузима у циљу бољег информисања чланства, посебно на здравственом збрињавању и заштити од вируса covid-19.

Чланови Општинског одбора истакли су залагање руководства УВПС и правовремено реаговање код државних органа, чиме је исказна брига за људе из корпуса војнопензионерске популације.

Током телефонске седнице исказано је задовољство информацијама које се објављују на сајту УВПС.

Потврђен је задатак чланова Општинског одбора и председника месних одбора да се и даље руководе упутствима за заштиту од вируса, а и препорукама руководства УВПС.

Комуникација Градске организације
УВПС Новог Сада са члановима

ЛЕКОВИ СТИЖУ РЕДОВНО

Од проглашења ванредног стања у земљи Градска организација УВПС Новог Сада контактира са својим члановима путем телефона, а нарочито посредством фејсбук странице.

Старији од 65 година који немају могућност да се снабдеју лековима јављају се телефоном или путем фејсбука. Тада на сцену ступају млађи од 65 година, међу којима су председник ГрО УВПС Милорад Орељ, потпредседник Ми-

лан Бајић и други који узимају здравствену легитимацију и личну карту војног пензионера, одлазе у гарнизону амбуланту, где добију рецепте, подигну лекове и однесу их својим старијим колегама.

На фејсбук страници налази се важне информације Градског одбора УВПС Нови Сад:

Чланови се на фејсбук страници оглашавају коментаришући ситуацију и упућујући молбу за помоћ.

Јавни оглас за куповину станова у Београду

ПРОДУЖЕН РОК ЗА ПРИЈАВУ

Министарство одбране објавило је на свом сајту јавни оглас за куповину станова под повољнијим условима у Београду. Детаљи су садржани у огласу и не разликују се од услова који су утврђени за куповину станова у осталим местима у Србији где се граде станови.

После захтева Удружења војних пензионера Србије да се због проглашеног ванредног стања у Србији продужи конкурсни рок за станове у Београду, Управа за традицију стандард и ветеране објавила је одлуку на сајту Министарства одбране, коју доносимо у целости.

На основу члана 12. Одлуке о испуњености услова за куповину стана под повољнијим условима („СВЛ“ бр. 6/19), Министарство одбране 17.03.2020. године, објављује

ИЗМЕНУ ЈАВНОГ ОГЛАСА

1) Јавним огласом објављеним дана 10.03.2020. године позвана су сва заинтересована лица која имају право на стамбено обезбеђење у Министарству одбране и Војсци Србије, односно код Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сектора за буџет и финансије и војним установама које обављају производну и услужну делатност по принципу стицања и расподеле добити, да поднесу изјаве за куповину стана под повољнијим условима у Београду.

Због увођења ванредног стања на територији Републике Србије, рок за подношење изјаве за решавање стамбене потребе је са 30 дана продужен на 90 дана од дана објављивања јавног огласа на сајту Министарства одбране и огласној табли у Фонду за социјално осигурање војних осигураника Сектора за буџет и финансије (улица Крунска 13, Београд), односно до 06.2020. године.

Општинским и градским организацијама УВПС упућен је текст огласа о продаји станова под повољнијим условима.

Ниш ДА СТАРИЈИМА БУДЕ ЛАКШЕ

Из Градског одбора УВПС Ниш примљена је информација следеће садржине:

„Обавештавамо Вас да смо скоро свакодневно у контакту са председницима месних одбора, председником Комисије за здравство др Витомиром Панчићем и осталим члановима Градског одбора, а везано за новонасталу ситуацију, односно увођење ванредног стања у борби са невидљивим непријатељем – вирусом корона.

Обавестили смо кориснике војне пензије о садржајима на сајту УВПС. Поступамо по упутствима локалне самоуправе града Ниша, војног здравства у Нишу и вашим упутствима и инструкцијама. Одмах смо ангаžовали психолога из наших редова, да ступи у контакт са председницима месних организација и који ће по потреби да помаже одређеним лицима да лакше поднесу изолацију.

Предложили смо председницима МО да ангажују здраве и млађе чланове од 65 година, да помажу нашим члановима старијим од 65 година, посебно у снабдевању лековима и животним намирницама.

Придржавамо се мера које је донело државно руководство, локална самоуправа града Ниша, војно здравство у Нишу, као и упутстава и инструкција руководства УВПС Београд

Излет Новосађана

ПУТЕВИМА ИСТОРИЈЕ

Градски Одбор УВПС Нови Сад организовао је 7. марта једнодневни излет чланове удружења и своје и чланове Удружења пензионера града Новог Сада, са којима успешно сарађује.

По плану излета посећена је ергела Љубичево, једна од најстаријих у Србији. Основао ју је 1853. године књаз Милош Обреновић. Настала је из материнске љубави према најстаријем, болешљивом сину Милану. Књаз Михајло је ергели дао име Љубичево у знак сећања на мајку Љубицу, супругу књаз Милоша. Од 1964. године, првог викенда у септембру, организују се Љубичевске коњичке игре.

Након Љубичева посећена је Голубачка тврђава. Први пут у писаном облику спомиње се 1335. године, када је угарски властелин Никола Банфи са

војском боравио у тврђави. Више пута је мењала власника између Угара, Турака и Срба. Изградњом пута и реконструкцијом, постала је туристичка атракција.

Следећа дестинација био је Виминацијум који је отворен 2006. године. Представља антички главни град провинције Мезија Прима из 2. и 3. века. Био је војно упориште, где је stationирана римска легија, а град је имао око 30.000 становника.

Етно-село Тулба у Пожаревцу посвећено је потписивању чувеног Пожаревачког мира 1718. године између Аустрије и Венеције са једне стране и Турске са друге стране, уз посредовање Енглеске и Холандије.

Заједно са члановима УВПС Пожаревца, организовано је дружење у ресторану „ИНН“ уз вечеру и музику. Припадницама лепшег пола, уз скромне поклоне, упућене су честитке поводом Дана жена.

Уз добро расположење, повратак је био у касним вечерњим сатима.

М. Орељ

Рапорт из Црне Горе

СМЕРНИЦЕ ЗА РАД

Управни одбор Удружења војних пензионера Црне Горе одржао је прву овогодишњу сједницу, која је обилазала богатим дневним редом, али по свим тачкама дневног реда било је добре расправе и усвојени ваљани закључци и задаци за наставак рада свих органа Удружења.

Сједницу је отворио председник Жељко Вукић, позвао да се минутом ћутања ода пошта преминулим војним пензионерима између двију сједница, а затим предложио Дневни ред.

Вукић је у уводном излагању нагласио да су задаци са претходне сједнице реализовани и да тако треба наставити, како би оправдали своје постојање у интересу војних пензионера пред којима су важна неријешена питања.

У наставку сједнице говорио је о програму рада за текућу годину и редом цитирао све задатке и обавезе. Програм је правомерно био достављен општинским организацијама, па су се очекивале примедбе и допуне које су овога пута изостале јер је он био свеобухватан.

Наставило се са разматрањем Финансијског плана за ову годину. Секретар Радивоје Здравковић детаљно је образложио приливи средстава од

чланарине и подјелу по задацима: за рад општинских организација, за једнократне новчане помоћи, за Управног одбора, за Спортско-рекреативно друштво „Војни ветерани“ и за годишњу Скупштину Удружења. Закључак је да се може дијелити само оно са чим се располаже, па је план једногласно усвојен и економичним пословањем обезбеђује реализацију програма рада.

Сједница је настављена разматрањем стамбене проблематике. Предсједник Вукић је информисао присутне о разговору делегације Удружења војних пензионера у Министарству одбране ради рјешавања стамбеног питања за 250 војних пензионера који су више од 20 година без стана. У Министарству одбране, нагласио је Вукић, нашли смо на разумјевање и отпочеће се са рјешавањем овог питања. Сада се гради зграда у Даниловграду, планирана је изградња у Пљењима, Никшићу, Подгорици и Херцег Новом. Дио станова у овим зградама добиће и војни пензионери.

Комнен Бајчета је изнео податак да спортско-рекреативно друштво ове године обиљежава десет година успјешног рада, да је донијело око 250 медаља и двадесетак пехара и три године је освојило прво мјесто на такмичењима спортских ветерана Црне Горе. Сходно новом закону извршена је регистрација. Прво такмичење биће 28. марта у Подгорици, а следеће је 21. маја на Цетињу.

Р. З.

Није заборављена слава
победоносног 17. пука Дринске
дивизије у Ваљево

ДА ЖИВЕ УСПОМЕНЕ

Тамо где код потомака није замро дух славних предака, окупила се група Ваљеваца, који су у петак 6. марта 2020. године у цркви Покрова Пресвете Богородице у Ваљеву, освештали жито и пререзали славски колач на дан славе Св. Мученици у Евгенији, коју је славио 17. пук победоносне и прослављене Дринске дивизије, „као дан успомене када је Србија проглашена за Краљевину“ (1882. године).

Као што су на разне начине страдали мученици у Евгенији од нечистивих царева римских у време гоњења хришћана у првим вековима хришћанства, тако су страдали и наши преци у балканским и Првом светском рату, борећи се за најсветије, своју отаџбину, веру, бранећи своје светиње, свој народ, који су ову земљу освештали, осветили својим костима и својом часно проливеном крвљу.

Покушава се оживети дух 17. пука Дринске дивизије, јединице (пука) који је био узор у свему, кроз чију обуку су пролазили ратници, који су попуњавали и друге пукове, а који су се касније истицали у многим биткама, пук који је учествовао у свим биткама, како балканских тако и Првог светског рата, од Куманова до Кајмакчалана, пука који је при пробоју Солунског фронта 1916. године први избио на врх Кајмакчалана и стао на тло своје отаџбине. Не заборавимо и да је Комплекс касарни 17. пука, у Ваљеву („на Јадру“), био и највеће стратиште после Колубарске битке, у време харања пегавог тифуса, када је био претворен у прву резервну војну болницу.

Такви мученици освештали су напаћену српску земљу, име Србиново њима је засијало. Они су заслужно понели ореол пред Богом и пред светом, а на срамоту свих оних који немају савести.

Сетимо се да су овде боравили и војвода Живојин Мишић и Степа Степановић и пуковници Душан Пурић, Коста Смиљанић, Павле Јуришић, болничарке међу којима и Надежда Петровић, која се управо ту и упокојила на светом месту, председница Кола српских сестара Љубица Луковић... и многи други велики и свети Срби, чије благодати данас уживамо. Света дужност нам је да их не заборавимо и да им се одужимо на чистан и достојанствен начин, без скрнављења њихових святих дела, гробова и знаменитих места.

А како се о славне претке огрешко град са душом - Ваљево, кога је поета и путописац Љубомир Ненадовић, у своје време поредио са Немачким универзитетским градом Хајделбергом, говори простор бахато и незаконито срушеног Комплекса касарни 17. пука Дринске дивизије у Ваљеву на Илици, (Јадру), где се још увек не зна колико се расутих костију налази у кругу и око круга овог комплекса.

Поменута слава у Ваљевској цркви подсећа нас на Библијску сцену Израиља, где се каже: „Јерусалиме ако те заборавим, нека ме заборави десница моја.“

Уз помоћ науке и струке требало би урадити елаборат и корак по корак ревитализовати комплекс касарни 17. пука Дринске дивизије - Војвода Живојин Мишић, у његовом аутентичном облику, претворити у меморијални центар, музеј и тако заувек да остане сведок непобедивог српског народа. На том месту би се славиле победе 17. пука и све остале.

Мила Параментић
Ваљево

Годишњица формирања 9. народноослободилачке ударне бригаде

КЊИГОМ ПРОТИВ ЗАБОРАВА

Угарнизону Зајечар 11. марта обележена је 76-годишњица 9. народноослободилачке ударне бригаде. Она је формирана у селу Речица, општина Бојник 11. марта 1944. године од партизанских одреда из Тимочке крајине и Нишког округа. Веома је успешно ратовала у долини Нишаве, у Сокобањској котлини, ослободила је Зајечар и створила мостобран код села Вајуга у општини Кладово за несметан прелаз корпуса руског украјинског фронта.

Водећи борбе са деловима немачке Групе армија „Е“ који су се повлачиле из Грчке, заједно са руским јединицама, 9. бригада стиже до Београда. У Београдској операцији учествује као резерва у рејону Авале. По ослобађању Бео-

града, преко Босне, Загреба и Љубљане стиже до Трста и остаје на положајима до разрешења тршћанске кризе. Бригада тада буде расформирана и шездесетих година, односно после чехословачке кризе поново се формира 1969. године у гарнизону Зајечар, као 9. пешадијска бригада. Та јединица расте и развија се у једну од најбољих ЈНА, да би 1991. године успешно била употребљена у одбрани Лике и Кордуна, на положајима изнад Карловца.

По повратку 1992. године наставља са радом и унапређењем борбене готовости. У 1995. години претпочињава се Новосадском корпусу и посела положаје у околини Шида. Успешно извршава задатке обезбеђења тог подручја и бива проглашена за најбољу јединицу у Новосадском корпусу. Агресију НАТО-а дочекује у Тимочној крајини и посела положаје према Бугарској, уз расељавање својих ратних ресурса. Задатак извршава успешно, а део старешина даје на испомоћ Приштинском корпусу.

Нажалост, бригада се расформира 2007. године, у току реформе војске, али и даље њени бивши припадници долазе у касарну и на споменик првог команданта Василија Ђуровића Жарког сваке године, заједно са патриотским организацијама УВПС, СУБНОР, РВС и ратним инвалидима полажу венце и поклањају се сенима погинулих ратника. Старешине и војници садашњег састава Тимочке бригаде заједно са пензионисаним колегама одају по част палим друговима. Нажалост, то није случај са руководиоцима из града, који не поштују те датуме.

У УВПС – Градски одбор Зајечар – последњих годину дана прикупљају се материјали и чланци бивших припадника 9. бригаде за књигу која ће обухватити период од 1969. до 2007. године. Очекује се да ће књига бити одштампана током ове године.

Љ. Рељановић
Д. Дабетић

Из УВП – Шабац

ДИСЦИПЛИНОМ ПРОТИВ ВИРУСА

Војни пензионери Шапца веома дисциплиновано се придржавају државних и медицинских мера и препорука. Војна амбуланта у гарнизону веома је добро организована у пружању свих врста помоћи војним пензионерима, тако да нико не чека дуго на неку од услуга.

Чланови Градског одбора УВП повремено телефоном позивају своје чланове распитујући се за њихово здравствено стање. Чланови ГО УВП стално су међусобно у контакту, информису се и договарају о евентуалним предстојећим активностима по овом питању. До сада нико од чланова се није изјаснио да им је потребна помоћ Удружења или лекара. Они се подржавају државних и медицинских мера.

С. Стојановић

Милан Даљевић
(1925-2020)

РАТНИК И ГРАДИТЕЉ

Ових дана заувек нас је напустио генерал-пуковник Милан Даљевић, један од оних који су у Другом светском рату, у тешкој борби, дугој готово пет година, против вишеструко бројнијег и боље наоружаног непријатеља, заједно са неустрашивим, одлучним и упорним борцима НОР-а, освојио слободу. Милан Даљевић је оставио неизбрисиви траг у стварању и изградњи модерне Србије, која је заслугом својих најбољих синова живела и развијала се у слободи више од пет деценија. Његов одлазак на вечни починак, велики је губитак за нашу земљу, нарочито за Савез удружења бораца народноослободилачког рата Србије, чији је истакнути члан био дуги низ година.

Поратно подизање земље, такође из пепела, стварање савремене војске која би могла да одбрани границе и право на независност, самосталност и људско достојанство тражило је осведочене патриоте, зналце свога посла, спремне на жртвовање, све до остварења високо задатих циљева. Извојевана слобода против фашизма, огромна је ствар, али је подједнако важно вешто ту слободу очувати и од порушене земље створити модерну и поносну земљу. Управо је то највећа заслуга људи из строја прекаљених бораца Народноослободилачког рата попут генерала Даљевића.

Рођен је 17. септембра 1925. године у земљорадничкој породици у селу Грдановци код Санског Моста у Босни и Херцеговини. Учесник је народноослободилачке борбе од 27. јула 1941. године. Ратни пут га је водио од омладинског руководиоца у батаљону, секретара СКОЈ-а до помоћника комесара бригаде. Рањен је у Бици на Неретви, а учествовао је у Бици на Сутјесци, Дрварској операцији, у операцији за ослобођење Београда, па затим у гоњењу непријатеља и пробоју Сремског фронта. Ратовање је завршио код Цеља 1945. године, у чину капетана.

После рата сву своју енергију и ентузијазам ставио је на располагање својој рањеној земљи, у временима када је солидарност била главна особина људи и ни-

је се питало колико треба зноја пролити да би се изградила модерна, поносна и напредна земља. У ЈНА Даљевић је с успехом обављао дужности комесара школског центра, комесара Прве пролетерске дивизије, помоћника команданта 9. армије за политичко-правне послове, начелник Политичке управе Савезног секретаријата за народну одбрану (ССНО),

подсекретара у ССНО, секретара Комитета организације СКЈ у армијској области и ССНО; члан ЦК СКЈ и извршни секретар Председништва ЦК СКЈ (1976-1982).

За самопрегوران рад и изузетне резултате овећан је многобројним друштвеним, државним и војним признањима и високим одликовањима. Уз Партизанску споменицу 1941. носилац је Ордена партизанске звезде са пушкама (два ордена), Ордена за храброст, Ордена братства и јединства, Ордена Републике са златним венцем, Ордена за војне заслуге са великом звездом, Ордена за војне заслуге са златним мачевима, Ордена Народне армије са златном звездом и Ордена Народне армије са ловоровим венцем. Међу осам медаља посебан сјај имају Медаља заслуга за народ, Медаља за војне заслуге и посебно Јубиларна медаља Руске федерације поводом 70 година победе над фашизмом, коју му је доделио Председник Руске федерације 2015. године.

Генерал Милан Даљевић је био председник Одбора за изградњу Спомен-комплекс Сремски фронт и најзаслужнији делатник.

Они који су га познавали памтиће га по понашању која је било у складу са оном народном да тија вода брег рони, по благи, радиности, смислу за рад са људима, очинској бризи коју је испољавао према млађима и потчињенима, по мудрости што је из њега зрачила и дипломатским манирима.

Поносимо се лучоношом и визионаром какав је био генерал-пуковник Милан Даљевић. Никада није питао шта му дугује држава, већ шта он дугује отаџбини.

В. К.

Стана Бојић
(1927 – 2020)

ПРЕКАЉЕНИ БОРАЦ

Из редова бораца Народноослободилачког рата и Удружења војних пензионера Црне Горе отишла је Стана Бојић, жена-јунак, понос родне Медвеђе и партизанских јединица Топлице.

Рођена је 1927. године у селу Стубла, општина Медвеђа у патриотској породици од мајке Руже и оца Радована Лукића, образованог, напредног и цијењеног службеника, секретара Вардарске бановине у Скопљу.

Радован пун патриотизма и комунистичких идеала, са одраслом децом почетком рата одлази у партизане. Петнаестогодишња Стана са мајком остаје кући и размишља како кренути очевим стопама. Већ почетком 1942. године повезује се са партизанским одредима. Руководство јој поверава курирску дужност за везу, а затим, због добро извршених задатака, примају је у СКОЈ. Храбра скојевка поред курирске дужности, радила је са омладином и слала младе у партизане.

Године 1944 примљена је у КПЈ и од тада са пушком у руци учествује у борбеним акцијама на територији Топлице и Јабланице.

По завршетку рата, прекаљени борац, образована и вредна омладинка Стана (надимак јој био Лутка), по задатку Партије, држи курсеве за омладину. Обилази села од Ниша до Врања, говори народу да је рат завршен и да треба учити, радити и обновити домовину.

Стана је отпочела службовање у Нишу а касније прелази у Лесковац за секретара Црвеног крста и рад у матичној служби.

Удала се за официра Љуба Бојића из Колашина.

Љуба 1964. постављају на дужност наставника Војне академије у Сарајеву, а Стана са децом за њим. Одмах је укључују у рад друштвено-политичких организација у мјесној организацији „Марин Двор“ и именују је за поротника у Врховном суду.

Године 1974 Љуба одлази на одговорну командну дужност у Титоград. По доласку у Титоград одмах је позвана за рад у мјесну организацију „Стара варош“, а затим у „19. децембар“. Бирана је за одборника у два мандата и ангажована за рад на бројним одговорним дужностима, између осталог и члан Комисије за доделу одликовања.

За заслуге у рату и миру одликована је Орденом рада са сребрним венцем, Орденом заслуге за народ са сребрним зрацима, Медалом рада, а ту су и бројне ударничке значке са радних акција и признања из Ниша, Лесковца и Сарајева.

Радивоје Здравковић

Последња вест

ПРЕМИНУО НАШ КОЛЕГА БРАНКО КАРАЋ

У Београду је 22. априла навече преминуо заставник прве класе у пензији Бранко Караћ, председник новобеоградске Месне организације УВПС „Париске комуне“. Био је члан Општинског одбора УВПС и истакнути активиста.

У последњих десет година по уговору о делу био је ангажован у Фонду за социјално осигурање војних осигураника. Помагао је многим војним пензионерима у остваривању законом утврђених права, па ће га многи памтити по добрим делима.

Председник УВПС Љубомир Драгањац и председник Општинског одбора УВПС Новог Београда упутили су породици покојног Караћа саучешће.

Уређује: мр
сц. др Часлав
Антић

Који су симптоми коронавируса

ОПАКИ НЕПРИЈАТЕЉ

У историји човечанства, истичу стручњаци, није било погубнијег, подмуклијег и непознатијег вируса који је у сићушне а огромне канџе захватио нашу планету

Борба са коронавирусом траје већ неколико месеци. Појавио се у Кини, а онда је преплавио свет. Почетком априла у разним животним ограничењима је више од четири милијарде становника. По свему судећи борба против те казне трајаће још дуго.

Симптоми корона вируса са подсећају на прехладу:

- повишена телесна температура,
- бол у ждрелу,
- кијавица,
- кашаљ и отежано дисање,
- слабост.

Начини заштите

Појачана и честа хигијена руку, нарочито пре и после јела и после кијања или кашљања. Покривања уста и носа приликом кашљања или кијања папирним марамицама или рукавом у прегину лакта.

Министарство здравља апелује да, ако осетите симптоме, останете код куће, клоните се јавних места, не одлазити на посао, у школу или обданиште.

Ако сте допутовали из Кине, северне Италије или другог жаришта, позовите Министарство здравља. У наредних 14 дана останите код куће и смањите контакте са укућанима.

За више информација посетите covid19.rs, посебну страницу Министарства за информације о коронавирусу.

Разлике између коронавируса и вируса грипа

Инфекција коронавирусом, Ковид-19, и грип имају сличне симптоме, који отежавају дијагнозу. Главни симптоми грипа често прате и додатни симптоми: болови у мишићима и грлу, цурење носа или зачепљен нос, кијавица, упаљено грло, главобоља, умор.

Како се утврђује присуство коронавируса

Ковид-19 се дијагностикује анализом узорка крви, плувачке или ткива оболелог.

За сада не постоје специфични лекови који би се примењивали на овај вирус. Примењује се терапија којом се ојачава организам.

Преношење коронавируса

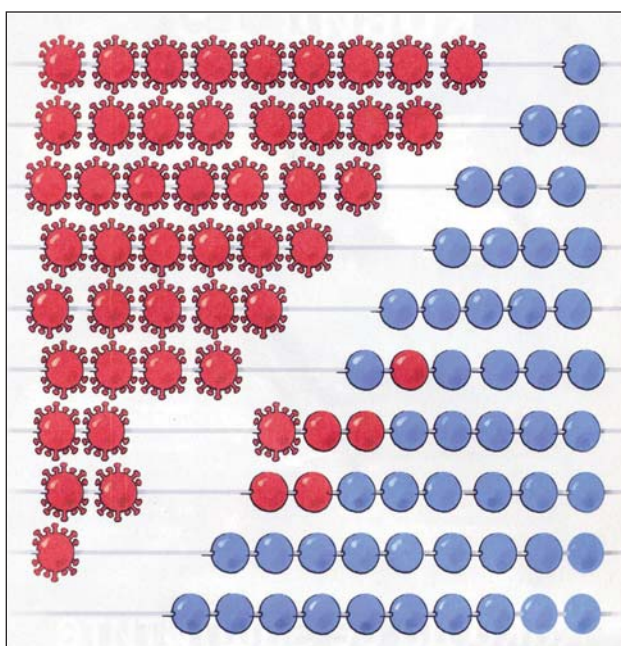
Коронавирус је респираторни вирус који се капљично преноси са човека на човека. То значи да се инфекција преноси капима које болесна особа испушта у ваздух током кијања, кашљања и разговора, а удише их друга особа.

Ручке на вратима, ручице врата лифта, оградe на ступеништу, места за држање у јавном превозу су примери површина које могу бити контаминирани. Још није јасно колико дуго вирус може да живи на тим површинама – сатима или данима, али најбоље је избегавати да додирујете те површине и појачате хигијену руку.

Заблуде о превенцији

Међу лажне савете на које не би требало да наследимо, Би-Би-Си убраја употребу неких средстава за које се сматра да доприносе јачању имунитета, какве су употреба колоидног сребра или средства за дезинфекцију руку из домаће радиности.

Став Светске здравствене организације је да је бели лук „здрава намирница која може имати нека антимикробна својства“, али да нема доказа да његовим уносом човек може да се заштити од коронавируса.

Како ојачати имунитет и победити вирусе

УМОР КАО АЛАРМ

Желите да знате како ојачати имунитет? Ако вас сваке године качи вирус грипа и чини вам се да брзином муње покупите све вирусе када се нађете у гужви, у томе је ваш спас. Ево начина!

Имуни систем има одбрамбену улогу у организму и задатак да штити од болести. Постоје разни узроци пада имунитета па тиме и разне болести. Међу „нападацима“ одбрамбеног система могу бити *бактерије, вируси, микроби, гљивице, токсини...* То само говори у прилог чињенице да одговор на питање како подићи имунитет није нимало једноставан нити јединствен. Не постоји један једини начин који можемо

примети као закон.

На јачину имунитета утичу и *наследни фактори* и они чине наш урођени имунитет. Имамо и онај који у знатној мери зависи од околности у којима живимо и од начина на који живимо и то је стечени имунитет.

Поред овога постоји подела на активни и пасивни имунитет.

Активни се односи на активну улогу антитела у организму која се боре против разних врста и зараза и извора болести.

Пасивни имунитет није продукт организма, већ пренет са неке друге особе која је већ развила антитела – рецимо са мајке на дете преко постељице или преко мајчиног млека.

Пасивни имунитет је кратког даха, док овај активни може да траје и цео живот. Занимљиво је да имуне ћелије имају својеврсну меморију и да памте нападаче против којих су се бориле и на који начин су изашле са њима на крај. На тај начин ће вас неки вирус

Формуле живљења

КО ЈЕ „КОВИДИОТ“

Вирус корона идиоти су особе које не знају, или их није брига, за опасност од заразе, неодговорно се понашају одбијајући да смање социјалне контакте и прихвате превентивне мере и зато постају

опасни по друге

Сваки човек има право да сам одлучује о свом здрављу - осим када су у питању заразне болести. Док су остале болести приватна ствар појединца, што укључује његов избор да се лечи или не лечи, као и избор начина лечења, у заразним болестима зараженог појединца није само његова ствар, већ је и ствар других људи с којима долази у контакт зато што може и њих да зарази и узрокује њихово оболевање.

То је основни разлог због којег се у случају заразних епидемија ограничава слобода појединца. Област заразних болести је једина област у медицини у којој иза инфектолога и епидемиолога стоји држава са својим репресивним апаратом.

Себични и неодговорни

Велика већина људи је свесна разлога због којих мора да ограничи своје кретање и да смањи социјалне контакте у стварном свету. Када људи не могу да остваре своје жеље и своју сло-

бодну вољу, они се осећају фрустрирано и незадовољно. Стрпљење је реч у чијем корену је трпљење, а стрпети се значи вољно се самоконтролисати и издржати непријатност онолико колико је потребно. А када људи знају шта је смисао њиховог трпљења, много боље подносе непријатност.

Актуелна епидемија вируса корона посебно је проблематична због тога што потпуно здрави људи могу бити заражени и данима потпуно несвесно преносити заразу на друге људе. Ако једна особа која је заражена инфекцију преноси на двоје-троје људи, од којих сваки зарази нових двоје-троје, за десет циклуса преношења испостави се да је прва особа заразила укупно 56.000 људи. То је основни разлог због којег здрави људи треба да се изолирају - да не би били заражени и да не би, не знајући, заразили друге.

Није мали број оних који или не знају за овај аспект епидемије или знају, али их није брига. Овакви појединци су на социјалним мрежа-

ма означени као „ковидиоти“ или у преводу вирус корона-идиоти.

Иако реч „идиот“ на први поглед асоцира на означавање људи с најнижим количником интелигенције (IQ од 0 до 25), овде је потребно да се присетимо оригиналног значења ове речи. Речју „идиот“ у старој Грчкој су означавали оне грађане које није занимало учешће у заједничком животу полиса. Другим речима, она је означавала оне појединце које нису занимали заједнички интереси, него су себично гледали своје уске интересе. У складу с тим, појам „ковидиот“ се односи на оне појединце који отписују опасност од заразе, који се неодговорно понашају и зато постају опасни по друге.

Како препознати „ковидиота“? Ево неких типичних изјава и поступака.

„Ја сигурно немам вирус корона.“ Овакву изјаву даје особа која се добро осећа, а која не разликује бити заражен од бити болестан. Чак и да се та особа тестирала сат пре изјаве, негативан тест ништа не доказује јер је вирус потребно неко време да би се умножио до оног броја на који реагује тест.

„Ја сам млад, мени вирус корона не може ништа.“ У почетку епидемије било је јасно да најтеже оболевају старије особе, али то не значи да не оболевају и млађе особе. Управо је италијанско искуство показало не само да се озбиљно разболевају и млађи, него и умиру од тешког запаљења плућа. И код старијих некада наилазимо

на став „неће гром у коприве“ који се оправдава изузетном физичком формом, генетиком и слично.

„Шта вам је људи, то је обичан грип.“ Иако је и сезонски грип озбиљно обољење од којег умире значајан број људи, заједница поседује релативни колективни имунитет, док је вирус корона потпуно нов и веома заразан.

Негирање опасности

„Мене штите лук, ракија и драги Бог.“ Није мали број оних који су чврсто уверени да због неке превентивне мере коју спроводе не могу бити заражени, нити преносити заразу. Нажалост, такво средство једноставно не постоји.

Због оваквих и сличних ставова којима отписују опасност, особе које их заступају нису склоне смањењу социјалних контаката и придржавању других превентивних мера, што их чини опасним и по себе и по друге.

У „ковидиоте“ можемо убројати и оне који сматрају да је срамота бити заражен или имати неки од симптома. У страху да ће се осрамотити и бити одбачени од других они се претварају да су здрави и да је са њима све у реду. Блиски њима су они који лажу граничне полицијце одакле су кренули на пут, као и они који у епидемиолошким анкетама преглуткују своје контакте са зараженима, како не би завршили у карантину.

Психолог
Зоран Миливојевић

оборити једном и после тога можете сматрати да сте га прележали.

Када се говорио о јачању имунитета, онда је реч о активном имунитету у којем се организам стварањем антитела бори против болести.

Како да знате да вам је имунитет слаб и да уопште треба да се позабавите његовим јачањем?

Као што постоји велики број узрочника болести, тако и симптоми пада имунитета могу бити различити.

Хроничан умор је један од знакова пада имунитета

У реду је ако се уморите од тешког рада, вежбања или сличних ситуација у којима је умор сасвим нормална последица. Међутим, уколико сте стално исцрпљени, уколико се лако задишете и мале промене утичу на ниво енергије и на расположење, то није у реду и то је један од симптома пада имунитета.

SLUŠNI APARATI NA LEKARSKI RECEPT POSEBNE POGODNOSTI ZA VOJNE PENZIONERE !

- VRHUNSKA AMERIČKA TEHNOLOGIJA
- NEVIDLJIVI SLUŠNI APARATI
- PRODAJA NA RATE

BEOGRAD, Sazonova 18a
011/2435-924

NOVI SAD, Vase Pelagića 4
021/425-370

WWW.SLUSNIAPARATIZONEX.RS

Интерно гласило
војних ветерана

ИЗДАВАЧ

Удружење војних пензионера Србије Београд,
Браће Југовића 19

ЗА ИЗДАВАЧА

Љубомир Драгањац

НАСЛОВНА
СТРАНА

Милен
Чуљић

Година XVIII. Број 194. МАРТ / АПРИЛ 2020.

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК
Звонимир Пешић

ЛИКОВНО-ГРАФИЧКИ УРЕДНИК
Милен Чуљић

СТАЛНИ САРАДНИЦИ

Др Часлав Антић мр Александар
Симоновски, мр Милан Шумоња,
Будимир М. Попадић, Душан Старчевић,
Влада Ристић

ДОПИСНИЦИ

Добросав Алексић (Алексицац),
Предраг Добић (Сремска Митровица),
Радивоје Здравковић, (Подгорица),
Будимир М. Попадић (Нови Сад),
мр Александар Симоновски (Крушевац),
Стеван Стојановић (Шабача),
Драгослав Ђорђевић (Крагујевац),
Драган Дабетић (Зајечар)

ФОТОГРАФИЈЕ У БРОЈУ

Будимир М. Попадић М. Чуљић, дописници
и сарадници

УНОС ТЕКСТОВА

Редакција

Лист излази месечно.

Телефон-факс: 011/322-8076

ШТАМПА

Пан-пласт, Београд

Адреса, Београд, Браће Југовића 19

Ел. пошта: uvps.veteran@gmail.com

Сајт Удружења <http://www.uvps.rs/>

ISSN 1452-3809

ЦИП –
Каталогизација у
публикацији
Народна
библиотека
Србије Војни
ветеран ИССН
1452-3809

Адвокатске услуге за КВП

БЕСПЛАТНИ САВЕТИ И ПОВОЉНИЈЕ ОСТАЛЕ УСЛУГЕ

На основу уговора о пословној сарадњи закљученог са УВПС, адвокати:

***Ивана Ц. ЈОВАНОВИЋ**, из Београда, ул. Балканска бр. 18, локал 93 (ТЦ „Иванијум“), тел. 011/2644384 и 064/1735395; Клијенте прима: уторком: од 17.00-19.00 часова;

За потребе војних пензионера обављаће следеће правне послове: даваће бесплатне правне савете и пружаће све остале адвокатске услуге уз накнаду по важећој адвокатској тарифи умањеној за 30 одсто (адвокат Ивана Јовановић).

УСЛУГЕ ВЕЗАНЕ ЗА САХРАНУ ПРЕКО УДРУЖЕЊА

Уколико користите услуге у вези сахра-не преко Удружења војних пензионера Србије требало би да знате да услуге могу користити чланови УВПС, чланови њихових породица, као и сви остали војни осигуранци.

Преко Удружења могу се добити комплетне услуге везане за сахрану:

- организација и заказивање термина за сахрану или кремацију,
- упис у матичну књигу умрлих,
- спроводница за пренос покојника,
- штампање посмртних плаката,
- продаја погребне опреме,
- превоз покојника,
- организација војних почаста,
- помоћ око сређивања докумената пре и после сахране ради регулисања права чланова породице после смрти војног осигураника,

- Умањење укупних трошкова за висину рефундације

- бесплатан долазак у стан породице преминулог ради договора.

Све додатне информације могу се добити у месним и општинским организацијама УВПС, или директно на тел. 064/1660-423 и 011/3181-812.

ЗАКАЗИВАЊЕ ПОЧАСТИ ЗА САХРАНЕ

У београдском гарнизону заказивање почасне јединице ради одавања почести преминулим старешинама може се обавити путем следећих телефона:
у радно време: 011/300-5200
у ванрадно време: 011/206-4569

ПЕНЗИОНЕРСКО ЋОШЕ

Наша тиква је одавно пукла.
Тиквама баш ништа не фали.

Уверени смо да ће бити боље.
Боље да нисмо.

Нашој деци остављамо наду.
Јесте да је стара, али свашта обећава.

Молим политичаре да искључе
микрофоне.
Тако ће нам рећи све.

Кроз Србију све пролеће.
Једино наши храбри врапци ту
стоје и гледају.

Ми доле још нисмо сигурни.
Све док се ови горе добро не
обезбеде.

Милан Шиндић

TANJA^{dent}

Стоматолошка ординација „ТАЊА ДЕНТ“

Телефон: +381 63 214 800
Михаила Булгакова 50а, Београд
е-маил:
dr.tanjavukmirovic@yahoo.com

Пружа све врсте стоматолошких
услуга војним пензионерима и чла-
новима њихове породице, са 10%
попуста.
Такође се нуди и могућност одло-
женог плаћања на више рата.

Др Тања Вукмировић
специјалиста опште стоматологије

Прегледе можете заказати на:
063/214-800 / 061/252-8686

Радно време од 12 до 20 х